

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΕΤΟΣ Γ. ΑΡΙΘ. 124

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΕΛΦΕΩΡΓΗ 27^Α ΑΘΗΝΑΙ

3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1937

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Ότε, κατά τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον καὶ μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀ' Πανυπαλληλικοῦ Συνεδρίου, ἀπῆρχοντο ἐξ Ἀθηνῶν οἱ παραστάντες εἰς αὐτὸ ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιακῶν δημοσιούπαλληλικῶν ὀργανώσεων, ἐπίπτευσον, ὅτι μετ' ἐνδιαφέροντος ζωηροῦ θὰ ἀπασχόλουν τὴν σκέψιν τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως αἱ ἀποφάσεις, εἰς τὰς ὁποίας κατέληξεν ὁ διὰ πρώτην φορὰν συναντηθεὶς ἐπὶ τῷ αὐτῷ δημοσιούπαλληλικῷ κόσμῳ τῆς Χώρας.

Καὶ τὴν πίστιν τῶν αὐτῶν μετέδωκαν, ἐπανελθόντες· εἰς τὰς ἐδρας τῶν, εἰς τοὺς ἐντολεῖς συναδέλφους τῶν, διότι οὐδέποτε ἀμφέβαλλον περὶ τῶν φιλυπαλληλικῶν αἰσθημάτων· μῆ; Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία συνεκέντρωσε περὶ ἑαυτὴν ὅ,τι καλὸν καὶ ὑγιὲς πολιτικὸν κεφάλαιον εἶχε νὰ διαθέσῃ ἡ Ἑλλάς.

Παρήλθεν ὅμως ὀλόκληρον τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, ἡ Κυβέρνησις, ὄχι μόνον δὲν εὔρεν ἀκόμη τὸν καιρὸν, διὰ ν' ἀσχοληθῇ περὶ τῆς θέσεως τῶν ὑπαλλήλων τῆς, ἀπὸ τῶν ὁλοίων ἐξαρτᾶται ἡ εὐρυθμία καὶ κανονικὴ λειτουργία τῆς κρατικῆς μηχανῆς, ἀλλ' ἀντιθέτως, ἤρχισε λαμβάνουσα αὐστηρὰ μέτρα διώξεως κατὰ παντός, ἐξωτερικεύοντος μετὰ τινος, ἰσως, ζωηρότητος τὴν διακατέχουσαν τὰς ψυχὰς τοῦ ὑπαλληλικοῦ κόσμου ἀπογοήτευσιν, παρέχουσα, τοιοῦτοτρόπως, τὸ δικαίωμα εἰς τὴν κοινὴν γνώμην νὰ πιστεύῃ, ὅτι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐξεδήλωσαν ἢ τείνουν νὰ ἐκδηλώσουν ἐχθρικός διαθέσεις ἀπέναντι τοῦ Κράτους.

Καὶ διερωτῶνται, κατόπιν τούτων, οἱ Δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Προέβησαν τάχα εἰς ἐνεργείας, αἱ ὁποῖαι ὑπερβαίνουν τὰ νοητὰ ἐκείνα ὄρια, ἐντὸς τῶν ὁλοίων καὶ ὡς ὑ-

πάλληλοι τοῦ Κράτους καὶ ὡς πολῖται αὐτοῦ δύνανται νὰ κινήθωσιν ἢ μήπως τὸ Κράτος ἀποτελεῖ δι' αὐτοὺς ἐχθρόν, ἀποφασισμένον νὰ θυσιάσῃ τὰ ζωτικά τῶν συμφέροντα, νὰ καταπνίξῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς γνώμης τῶν ἐπὶ τῆς τύχης τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ νὰ ἀρῇ ἀπ' αὐτῶν τὸ δικαίωμα τῆς προσωπικῆς τῶν ἀσφαλείας;

Θὰ ἦτο ὁμως ἄκρως ἐπιζήμιον διὰ τὴν κρατικὴν ἐμφάνισιν, ἂν ἐπιστεῦετο οἰαδήποτε τῶν σκέψεων τούτων καὶ διὰ τοῦτο ἐξακολουθοῦν ν' ἀπορρίπτοντο ἀκόμη οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι πᾶσαν τοιαύτην ὑπόνοιαν, ἡ ὁποία θὰ ἐπέρριπτε μομφὴν κατ' αὐτῶν, ὡς μὴ ἀντιλαμβανόμενων τὰς πρὸς τὸ Κράτος ὑποχρεώσεις τῶν, ἀλλὰ καὶ μομφὴν κατὰ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Κράτους, ἐλεγχόμενων ὡς ἀπηνῶν διοικτῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Καί, ἀκριβῶς, χάριν αὐτοῦ τοῦ συμφέροντος τοῦ Κράτους, χάριν δηλ. τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ὁποίου διαθέτουν οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι τὴν ζωὴν τῶν ὀλόκληρον, ἀναμένουν ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν κατ' αὐτῶν δίωξιν καὶ ν' ἀσχοληθῇ μετὰ στοργῆς διὰ τὴν καλλιτέρευσιν τῶν ὄρων τῆς ζωῆς τῶν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι, οὕτω πράττουσα, συντελεῖ εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ Κράτους, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, καὶ τραγικῶς ἀδικούμενοι καὶ ἀπηνῶς διωκόμενοι, δὲν ἔπαυσαν νὰ ἐργάζονται ἐλικρινῶς.

Φίλος τῶν συμφερόντων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Λαοῦ ὁ δημόσιος ὑπάλληλος, ἀλλὰ καὶ φίλος τῆς ἰδίας του ἐλευθερίας, ἀδυνατεῖ νὰ πιστεύσῃ, ὅτι εἶναι ποτε δυνατόν νὰ

σκεφθῇ διαφορετικὰ ἢ Οἰκουμενικῇ Κυβερνήσει, ἡ ὁποία ἀνέλαβε νὰ ἐξυπηρέτησιν τὰ συμφέροντα τῆς ὀλόκληρης, τὰ ἐπανελημμένως διακυβευθέντα ὑπὸ τῆς δικτατορίας, διὰ τὴν κατάλυσιν τῆς ὁποίας συνέτελεσε καὶ αὐτός, ἐν τινι μέτρῳ, διὰ τῶν ὀργανώσεων του.

Ν. Π.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ-ΚΡΙΣΕΙΣ

ΤΟ ΣΥΓΓΗΜΜΑ ΤΗΣ ΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Πιστεύομεν ὅτι, μόνον ὁ πόθος διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν δικαίων τῆς γυναικὸς καὶ ὁ πόθος διὰ τὴν κοινωνικὴν τῆς ἀνθρώπου παρέρουσαν τὴν συνίδελφον Δ^α Ταμπανοπούλου νὰ παρερμηνεύσῃ τὴν ἔννοιαν ἐκείνην, ποὺ ἐγράψαμεν, σχετικῶς μετὰ τὸ ζήτημα τῆς δασκάλας. Διότι, ἄλλως, θὰ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τὴν παρακαλέσωμεν νὰ μελετήσῃ καλλιτέρα τὸ δημοσίευσμά μας ἐκεῖνο, διὰ νὰ πεισθῇ ὅτι, ὅπως ἐπιδιώκομεν τὴν ἀνθρώπου τοῦ δασκάλου, τοιοῦτοτρόπως θέλομεν καὶ τῆς δασκάλας τὴν ἀνθρώπου, διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν καλλιτέραν διάπλασιν τῶν Ἑλληνοπαίδων—ἀγοριῶν ἢ κοριτσιῶν, μᾶς εἶναι ἀδιάφορον.

Ἀναγνωρίζοντες ὅτι ἔχομεν—δασκάλοι καὶ δασκάλας—κοινὴν τὴν ἀποστολὴν καὶ κοινὰ τὰ συμφέροντα, δὲν ἐπεχειρήσαμεν ποτὲ νὰ ἐπιτύχωμεν διακρίσεις ὅπερ τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ βλάβῃ τῶν γυναικῶν, ἀλλ' ἀπεβλέψαμε πάντοτε εἰς τὴν προώθησιν τῶν κοινῶν ἠθικῶν καὶ ὀλικῶν συμφερόντων μας, χάριν τῆς ἐπαγγελματικῆς μας ἐξυψώσεως καὶ τῆς ἀνορθώσεως τοῦ ἔργου μας.

Εἰς τὸν ἀγῶνά μας ὅμως αὐτὸν δὲν προσηλθὲν, ἀτυχῶς, ἡ δασκάλα ὅπως καὶ ὁσον ἐπρεπε συναθλήτης καὶ ἔδωκε τοιοῦτοτρόπως ἐπανελημμένως τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἀγνοοῦσιν καὶ νὰ τὴν ἐλέγχουν συνήθως.

Ἄν θέλομεν, βέβαια, νὰ ἰσχυρισθῶμεν, ὅτι ἔγινεν, ὅπως ἐπρεπε, ὁ διαφωτισμὸς τοῦ δασκάλου ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ «Ἰδ. Βήματος». Ἐπειὸν ὅμως, ποὺ δὲν ἐπιδέχεται ἀμφισβήτησιν εἶναι, ὅτι δὲν ἐφάνη ἡ «διανοούμενη καὶ ἡ δυνατὴ δασκάλα» ν' ἀναλάβῃ σοβαρῶς τὴν διαφώτισιν τῶν δημοφύλων τῆς χάριν τῆς κατισχύσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ γυναικείων συμφερόντων τῶν, τὰ ὁποῖα ἰσχυρίζονται ὅτι παραγωγικίζονται. Ὅσῳ δὲ ἀπεφάσισε νὰ διμύλησῃ, παροσιᾶσθῃ πάντοτε ἀμνημονῆ κατὰ τῆς πολεμικῆς, ποὺ διεξίγεται ἤδη ἐναν-

τιον των παρὰ τῶν ἀρρένων συνα-
δέλων των.

Θέλουμεν εὐλικρινῶς τὸ ζήτημα τῆς
δασκάλας μέσα εἰς τὸν κύκλον τῆς
ἐπαγγελματικῆς καὶ γυναικείας δρα-
σεως τῆς καὶ χάριν τοῦ σκοποῦ τού-
του καὶ ἐπανάληψιν ἐξηγήσαμεν τὴν
συνεργασίαν καθὲ δασκάλας, ποῦ πι-
στεύει εἰς κλῆσιον ἀνώτερον ἰδανικόν.
Ἀτυχῶς ὅμως δὲν εἶδαμεν ἀκόμη τὴν
συνεργασίαν αὐτήν. Ἐκτός πλέον, ἂν
πιστεύη σοβαρῶς ἢ δεσποινὶς Ταμπα-
κοπούλου, δὲν συνεσφέρει εἰς τὸν
ἀγῶνα ὅπερ τῆς ἀνυψώσεως τῆς δα-
σκάλας, ζητοῦσα ὅπερ αὐτῆς μόνον
θέσεις Ἐπιθεωρητῶν ἢ Ἐκπαιδευτι-
κῶν Συμβούλων ἢ καὶ τὴν Προεδρείαν
τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας καὶ
διαβλέπουσα «πολεμικὴν καὶ ἕβρεις»
ἐκεῖ, ποῦ μόνον ἐκτίμησις βαθυτάτη
ὄφρα εἰς διὰ τὸν ξεχωριστὸν ὄρον,
ποῦ καλεῖται νὰ διαδραματίσῃ ἢ δα-
σκάλα.

Ἄν, κυρίαί μου, θέλετε νὰ ἐπιτύ-
χετε τὴν «ἐλευθερίαν γιὰ τὴν δράσιν»,
ἔχετε ὑποχρέωσιν νὰ θερμάνετε μὲ
τὴν φλόγα σας τὴν ψυχὴν τῆς δασκά-
λας καὶ νὰ συντελέσετε εἰς τὴν δη-
μιουργίαν ἐπαγγελματικῆς συνειδή-
σεως, ἢ ὅποια θὰ τῆς τονώσῃ τὸ φρό-
νημα καὶ θὰ τῆς χρησιμεύσῃ ὡς θώ-
ραξ κατὰ πᾶσαν ἐκμεταλλεύσεώς τῆς.
Ἄν δὲν ἀρχίσετε ἀπὸ ἐκεῖ, ἡμεῖς,
τοβλάχιστον, φοβούμεθα διὰ κίχτετε
ἐπάνω εἰς τὴν ἄμυνον. Καὶ θλιβόμεθα
πολύ, σὰς βεβαίωσμεν, δι' αὐτό.

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ἙΣΗΓΗΣΕΙΣ

Ὁ κύριος Καθηγητὴς τῆς Παιδαγω-
γικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, μετὰ τὰ
ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα ἀπὸ τῆς Πανεπι-
στημιακῆς Ἑβρας τὸν κατὰ τῆς Ὀμο-
σπονδίας μας, ἐκάλεσεν εἰς τὸ ἐργα-
στήριον τῆς Πειραματικῆς Παιδαγωγι-
κῆς τοὺς μετακλιθευμένους συναδέλ-
φους καὶ ἐδῆλωσε πρὸς αὐτούς, διὰ διὰ
τῆς λεχθείσης ὑπ' αὐτοῦ φράσεως λε-
γομένης Διδασκαλικῆς Ὀμο-
σπονδίας, δὲν προτιθεῖται νὰ θίξῃ τὴν
ὄργανωσιν τῶν δημοδιδασκάλων,
ἀλλὰ ἠπλώσῃ ἠθελῶς νὰ καίρῃ εἰς τὴν
πολιτικὴν ὀρισμένων προδῶπων, κατὰ
καιροῦς ἐκπροσωπησάντων αὐτῶν.

Ἄλλα καὶ ἡμεῖς ὅμως, οὐδέποτε
ἰσχυρίσθημεν, διὰ ὁ κ. Καθηγητὴς
ἐκτίθηεν νὰ ἀδοχοληθῇ μὲ τὰ ἄτομά
μας. Ἄφθ. ἄλλως τε, οὐδεμίαν ἔλαθε
παρ' ἡμῶν ἀφορμὴν νὰ πιστεύσῃ, διὰ
ἐγείωθῃ ὁ ὑπερλόγιμος πρὸς τὸ ἄτομόν
του δεσφωδὸς ἐκ μέρους μας.

Ἐπιστεῦσαμεν μόνον, διὰ ὁ κ. Καθη-
γητὴς ὁκοπὸν εἶχε ν' ἀμφισβητήσῃ τὸ
κῆρος τῆς Ὀργανώσεώς μας, ἐλέγχων
καὶ κακίῳν δημοσίᾳ τὴν πολιτικὴν
μῆς, τὴν ὅποιαν ἀκόσμων ὄχι, δε-
βαίως, ὡς πρόδωπον, ἀλλ' ὡς ἐντολοδό-
χοι τοῦ κλάδου, ὁ ὅποιος ἐχάραξεν
αὐτὴν διὰ τῶν ἀποράδων του. Ἡ πι-
στίς μας δὲ αὐτῆ ἔγινε, φυσικὰ, μεγα-
λειτέρα ὁμῆρον, μετὰ τὰς ἐξηγήσεις
τὰς ὅποιας ἐνόμισεν ὁ κ. Καθηγητὴς
διὰ ἐπρεπε νὰ δώσῃ πρὸς τοὺς μετακ-
λιθευμένους δημοδιδασκάλους καὶ
δι' αὐτὸ εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τονί-
σωμεν τὰ ἑξῆς :

Θὰ ἐξακολουθήσωμεν βαδίζοντες τὴν
ἁδὸν, ποῦ ἐχαράξαμεν, διότι πιστεύο-
μεν, διὰ αὐτῆ ὁδηγίᾳ ταχύτερον καὶ
ἀσφαλτέρον εἰς τὸ τέρας. Ὅπως δὲ
οὐδέποτε ἐκτίθημεν κατὰ τὴν πορείαν
μας αὐτὴν νὰ ὑβρίζωμεν τοὺς καλοπί-
στους ἐπιχειροῦντας ἡμῶς, ἀλλὰ πάν-
τοτε καὶ αὐτῶν τὴν δυνατὴν ἐνίσχυσιν
ἠεκακείσθημεν, τοιοῦτοτρόπως δὲν ὄκτε-

πιόμεθα ν' ἀνεχθῶμεν τὰς ὑβρεῖς οἰου-
δῆποτε καὶ δπουδῆποτε ἰδταμένου.

Χειραφετηθεὶς πλέον ὁ κλάδος τῶν
δημοδιδασκάλων ἀπὸ πάσης —ἐπινα-
λαμβάνομεν—προδωπικῆς ἐπιρροῆς καὶ
ἀποκτίθεας σαφῆ καὶ ὕγιᾳ τοῦ προο-
ρισμοῦ του τὴν ἀντιλήψιν, δὲν ἀνα-
γνώριζει παροδτάτας καὶ κερδωμένους
συμφέροντων του. Εἰς δὲ τὸν ἀγῶνα
του τὸν ἠθικὸν καὶ τίμιον ζητεῖ μόνον
φίλους καὶ παραδτάτας, διὰ νὰ ἐκπλη-
ρώσῃ τὸν προορισμὸν του αὐτὸν ἐκωφε-
λέστερον καὶ θὰ εἶναι εὐτυχῆς, ἂν,
ὅλοι ἐκείνοι, οἱ ὅποιοι πιστεύουν εἰς
τὴν ἄξίαν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως
καὶ εἶναι εἰς θέσιν, λόγω τῆς ἐπιστη-
μονικῆς των μορφώσεως νὰ συμβάλ-
λων διὰ τὴν ἀνδρωθῆν τῆς. παύσαν
ν' ἀποβλέπουν δυσπίδως πρὸς τὸν δι-
μερινὸν δημοδιδασκαλον καὶ τὸ ἐρ-
γον του.

Ὁ ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Κατὰ τὸν Ἑλευθέρον Ἀγῶνα ὁ ὑπαλ-
ληλικὸς ἀγῶν, ὁ ὅποιος παρ' ὅλας
τὰς ἐδωτερικὰς ἀντιγωνίας, ἐνεφάνισε
τελευταίως ἐνιατον μέτωπον, φαίνεται,
διὰ δὲν θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ
μέλλον διεξαγόμενος ὑπὸ τὴν αὐτὴν
μορφῆν. Οἱ ἀνώτεροι ἀμῶδοι ὑπάλ-
ληλοι ὁργανῶνται ἡθὲν εἰς ἰδιαίτε-
ρον δύλλογον, κατ' ἀνάγκην δὲ οἱ κα-
τώτεροι ὑπάλληλοι θὰ εὐρεθοῦν ἀνε-
μέτωποι πρὸς τοὺς ἀνωτέρους καὶ οἱ
ἀνώτεροι πρὸς τοὺς κατωτέρους. Ἐπί-
σης οἱ ἐπαρχιακοὶ ὑπάλληλοι φαίνον-
ται διιδτάμενοι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους
καὶ οἱ κλαδικοὶ ὑπάλληλοι πρὸς τοὺς
ὑπαλλήλους τῶν Ὑπουργείων.

Ὅλοι αἱ ἀνώτερω κρίσεις τῆς δυνα-
δέλφου ἀναποκρίνονται πρᾶγματι πρὸς
τὴν πραγματικότητα καὶ κάμνον μίαν
ἀληθινὴν ἀνατομίαν τῆς δημοτικῆς κα-
ταστάσεως. Μὲ τὴν διδφοράν, διὰ καθ'
ἡμᾶς αἱ ζυμῶδες αὐταί, ποῦ ἀποδει-
κνύουν τὴν ὑπαρξίν κἀποτον ὁποῦον
πράγματος εἰς τὸν ὑπαλληλικὸν ὁμα-
τιακὸν ὁργανισμόν, εἶναι μνδολογι-
καὶ καὶ ἀπολύτως ἐπιβεβλημένοι ἐκ
τῶν πραγμάτων, διὸ τὶ τῖνον εἰς
τὸ ξεκαθάρισμα τῶν ὑπαλλη-
λικῶν ὁργανώσεων ἀπὸ τὰ διο-
λυτικὰ στοιχεῖα καὶ τὴν δι-
μιουργίαν ἐνιαίου μετώπου
τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων,
ποῦ ἐνφ' ἀποτελοσθῆ τὴν ψυχὴν τοῦ
κρατικοῦ μηχανισμοῦ καὶ βαδίζων
τὰ δκληρὰ βάρη τῶν ὑπηρεσιῶν, ἀμοι-
θονται κατὰ μέτρον ὁρον ὅπως καὶ εἰς
χωροφύλαξ καὶ ἰσθν ὑπὸ ἀθλίας ὑπε-
ρεδιακῆς καὶ οἰκονομικῆς συνθήκας.

Ἄδτε ἢ ὅλα κινήσει αὐτῆ ἔχει νὰ
ὠφελήσῃ δοδαρότητα τοὺς κατωτέρους
ὑπαλλήλους καὶ νὰ ἐκπνευσθῇ ἀξιο-
λογώτατα τὰ συμφέροντά του, ποῦ εἶναι
τελείως ἀντίθετα πρὸς τὰ συμφέροντα
τῶν ἀνωτάτων. Ἄρκει νὰ χρησιμοπι-
θοῦν εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν ἐμπνευ-
σμένοι ἐμπνευσταὶ καὶ ἐπιδίδῃ οἰακο-
δότης καὶ νὰ καταρτιθῇ πρόγραμμα
θετικῆς καὶ μελετημένης δράσεως.

ΠΑΡΗΦΟΡΟΥΜΕΝ...

Ὁ κ. Θεοφανόπουλος μᾶς εἰδοποιεῖ διὰ τοῦ
Ἑρμού, διὰ ποῦ συντόμως θ' ἀπο-
καλύψῃ τὸ ποῦν τῶν ἀνδρωθῶν τοῦ Ἐκ-
παιδευτικοῦ Συμβουλίου, ὅπερ τῆς διατηρή-
σεως τῶν ὅποιων ἀνωτάτων.

Πληροφόροῦμεν τὸν κ. συνάδελφον, διὰ ἢ
εἰδοποιήσῃς του αὐτῆ μᾶς ἀρίστης τελείως
ἀσυννιήτους.

Ὁ ἀγῶν ὁ ἰδικὸς μας δὲν στέφεται γίγως
ἀπὸ ἀριμνία πρόσωπῃ, ἀλλὰ εἶναι ἀγῶν
ἰδεολογικὸς, ὁποστηριζόμενος ἀπὸ τὴν με-
γάλῃ πλειονότητι τοῦ κλάδου, ὁ ὅποιος ἐν
οὐδμίᾳ περιπέσει θ' ἀρσθῇ νὰ ρωθῇ δι-
σμοῖς εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνων, μετὰ τῶν

ὅποιων αὐτῆμεν ὁ κ. Θεοφανόπουλος προ-
σωπικὸς δεσμός, λόγω τῆς μετ' αὐτῶν
συνεργασίας του κατὰ τὸ ἔγγυς παρελθόν
καὶ ὅπερ τῶν ὅποιων ἐντέθη ν' ἀναλήθῃ
τὸν ἀγῶνα, κατὰ τοῦ ὅποιου μᾶς εἰδοποιεῖ.

Πληροφόροῦμεν ἀκόμη αὐτόν, διὰ δὲν
ὄπαρξουν πλέον «μπαλοχτυροὶ» —Θεῖ μου,
τί λέγεις! — εἰς τὴν Ὀμοσπονδίαν μας. Σή-
μαρα τὸ πρῶτον δὲν εἶναι, ὅπως κατὰ τὴν
ἐπαρχίαν, ποῦ ἦτο αὐτὸς μέλος τοῦ Διοικητι-
κοῦ τῆς Συμβουλίου

Οἱ ΕΛΒΕΤΟΙ ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ

Χαιριετιζόντες τὴν δευτεράνομάδα τῶν Ἑλβε-
τῶν συναδέλφων, ποῦ ἐπιχειροῦν νέον τα-
ξεῖδι σπουδῶν τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ τόπου
μας, μὲ μικρὰν διακοσώσαν τὴν θλιβεράν
ἀντίθεσιν, ποῦ παρουσάζουν οἱ δημοδιδά-
σκαλοι τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπό-
ψεως. Ἐργάται καὶ ἡμεῖς τοῦ νοσελληνικοῦ
πολιτισμοῦ καὶ δημοουργοὶ τῆς εὐμερίας
μόνον τῶν ἄλλων, ἀτυχῶς, ἀτόμων, ἐνομίσα-
μεν, διὰ ἐδικαιοῦμεθα κάποιου περισσοτέρου
σεβασμοῦ καὶ περισσοτέρας ὕλης καὶ ἡθι-
κῆς στοργῆς. Ἡ σκληρὰ πραγματικότητα ὅμως
μᾶς παρουσιάζει ἀντιθέτως πρὸ ὀφθαλμῶν
διαρκῶς; στυγνότερον τὸ φάσμα τῆς πείνης,
ποῦ πλαισιοῦται θλιβερῶς ἀπὸ τὰς ἀνθυγι-
εινὰς συνθήκας, αἰδοῦται μᾶς περιστοιχίζον
εἰς τὸν οἰκονομικὸν καὶ σχολικὸν βίον.
Τὶ εἰρωνεία, ἀλήθεια, ἔπειτα ἀπὸ μωκῆς
συγκρίσεως νὰ σκεπτόμεθα, διὰ θὰ ἔκρεπε
ἀπὸ τὴν ἀκαταμάχητον ἡθελῶς σπουδῶν!

Καὶ τί ἀφέλεια νὰ πιστεύωμεν εἰς τὴν
ἀναγίγνησιν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως
ἔπειτα ἀπὸ τὴν καταδίκην, εἰς τὴν ὅποιαν
τῆ τὸ Ἀρχικὸν σχολεῖον καὶ ὁ ἐργάτης του!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀπόρριψις τοῦ Στρατιωτικοῦ δια-
τάγματος τῆς Δικτατορίας. — Ἡ ἀρμο-
δία ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτι-
κῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν τελευταίαν
αὐτῆς συνεδρίασιν ἀπέρριψε τὸ ὑπὸ τοῦ
Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διαβι-
βασθῆν αὐτῆ πρὸς κύρωσιν Ν. Διατάγ-
μα τῆς Δικτατορίας «περὶ τῶν ὑποκα-
σόντων εἰς τὸ ἀδίκημα τῆς ἀνυποταξίας
ἢ λιποταξίας Δημοσίων ὑπαλλήλων» ὡς
ἀντισυνταγματικόν.

Κατόπιν τούτου θὰ ἀκυρωθοῦν αἱ
τυχὸν γινόμεναι ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὡς ἀνω
Νομ. Διατάγματος ἀπολύσεις Δημ. Ὑπαλ-
λήλων. Ἐπίσης θὰ δύναται νὰ μετέχουν
δημοσίων διαγωνισμῶν πρὸς κατάληψιν
θέσεων ὑπάλληλοι ὑποπεσόντες εἰς τὸ
ἀδίκημα τῆς λιποταξίας καὶ ἀνυποταξίας.

Ἀρξίς Ἑλβετῶν Ἐκπαιδευτικῶν. —
Προχθὲς Παρασκευῆν διὰ τοῦ ἀρμο-
δοῦτος Ἐπιτροπῆς ἀρξήθησαν εἰς Φάλη-
ρον προερχόμενοι ἐκ Κερκυρας, Δελφῶν
Μυνητῶν καὶ Κορινθῶν 292 Ἑλβετοὶ
ἐκδρομεῖς ἐξ ὧν 110 κυρίαί. Μεταξὺ αὐ-
τῶν εἶναι 81 διδασκαλοὶ καὶ διδασκάλισ-
σαι, 14 Καθηγηταὶ Πανεπιστημίου, 9
φιλόλογοι, 5 Δημ. ὑπάλληλοι καὶ 15 φοι-
τηταί. Τούτους, ἅμα τῶν κατάκλι τοῦ ἀρ-
μοδοῦτος, ἐπισκέφθησαν ἀνελθόντες ἐπ'
αὐτοῦ οἱ Πρόεδροι καὶ Γεν. Γραμματεῖς
τῶν Ὀμοσπονδιῶν Δημοτικῆς καὶ Μέσης
Ἐκπαιδεύσεως, οἱ ὅποιοι καὶ τοὺς ἐχαι-
ρέτισαν ἐκ μέρους τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κό-
σμου τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς
ἐγένοντο ἐπίσημοι δεξιώσεις ἐκ μέρους
τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ
κόσμου εἰς τὸ Ἐκταίον καὶ ὁμίλια
ἐπὶ τῶν τόπων τῶν ἀρχαιοτήτων παρ'
εἰδικῶν Καθηγητῶν.

Οἱ φιλοφρονούμενοι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν
ἔδαφος ἐκδρομεῖς ἀναχωροῦν αὐριον διὰ
τοῦ αὐτοῦ ἀεροπλοίου πρὸς ἐπίσκεψιν
τῆς Αἰγίνης, Ἐπιδόρου, Ἀήλου, Σαντο-
ρίνης, Κνωσοῦ, Καλαμῶν (Ἰθάκης) καὶ
Κατακόλου (Ὀλυμπίας) καὶ μετὰ τοῦτο
θὰ ἀποπλεύσουν διὰ τὴν Νεάπολιν τῆς
Ἑλλάδος.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ
ΤΗΣ Θ' ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

**ΣΤΕΝΟΤΕΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ,
ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ, ΝΟΜΟΓ. ΓΡΑΦΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ**

«Οτι τὸ ἀγροτικὸ σχολεῖο πρὸν κρι-
ση δὲν πιστεύω νὰ ἐπαρξῆ κανεὶς ποῦ
νὰ τὸ ἀμφισβητῇ. Ἐδείξαμε σὲ ἄρθρα
τοῦ «Διδ. Βήματος» πῶς ἐννοοῦμε τὴν
ὀργάνωσιν τῶν ἀγροτικῶν σχολείων ἐν
συντομίᾳ.

Σήμερα θὰ ἤθελα νὰ πραγματευθῶ τὸ
θέμα, ποῦ ἀμεσώτερα ἀπὸ τὴν ὀργάνωσιν
καὶ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος
τῶν ἀγροτ. σχολείων ἐνδιαφέρει τὸν
ἀγροτικὸ κόσμον τῆς Ἑλλάδος. Προτού
δρῶμε μὲ πρὸς πρακτικὸν τρόπον θὰ μπο-
ρέσω νὰ γείνω στνωτέρη ἢ συνεργασία
δημοδιδασκάλων καὶ γεωργ. συλλόγων
κλπ. ἄς δοῦμε πῶς μορεῖ νὰ ἐπιδράσῃ
καὶ νὰ ἀποβῇ ὠφελίμος ὁ δημοδιδασκαλὸς
στὴ Γεωργίᾳ καὶ τὰς πρὸδους τῆς.

Κατὰ τρεῖς τρόπους εἶναι δυνατὴ αὐτὴ
ἢ ἐπιδραση τους. 1. Μέσα στὴν τάξιν.
2. Μετασχολικῶς καὶ 3. Ἐξωσχολικῶς
ἀνάλογα μὲ τὴς σχέσεις ποῦ διατηρεῖ μὲ
τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν τῆς ἔδρας του.
Ὁ πρῶτος δέβαιο συμπληρωμένος ἀργό-
τερα μὲ τὸν β'. εἶναι φανερό πῶς εἶναι
κεῖδ συντελεστικός. Γιατὶ ἐκεῖνο ποῦ
μαθαίνομε μεθοδικά στὰ θρανία μένει
ἀνεξέλεγκτο στὸ μυαλό. Ὁ δάσκαλος λοι-
πὸν πρέπει πρῶτα πρῶτα νὰ ἀμφισβητῇ
στὰ παιδιὰ τῆς θαλαῖς ἀγάπην στὴ γῆ
καὶ τὸ ἀγροτικὸν ἐπάγγελμα καὶ νὰ τὰ
ἐφοδιάσῃ μὲ τὴς ἀπαραίτητες τεχνικὰς
γνώσεις, τὴς ὁποίας διατὰ μεγαλώσωσιν
θὰ θέσωσιν ὁ ἐπαρμολγῇ. Θὰ τὰ συνειδη-
σῇ νὰ σκέπτονται πῶς μορεῖ νὰ βροῦν
τὰ μέσα μὲ τὰ ὅποια θὰ ἀδῆξουσιν τῇ
γεωργικῇ τους παραγωγῇ, θὰ ὑποδείξῃ
εἰς αὐτὰ τὰς καλλιτέρας μεθόδους καὶ
τοὺς ἀεφαλέστερους δρόμους γιὰ τὴν
ἐπιτυχίαν των.

Ἡ ἐξωσχολικὴ ἐπιδραση τοῦ δασκάλου
εἶναι κεῖδ προβληματικὴ, γιατί ἐδῶ καὶ
ἔχει νὰ κάμῃ μὲ ἀνθρώπους ὠρίμους τὴν
ἡλικίαν, ποῦ θεωροῦν ἑσῶ καὶ ἀκαταδί-
αστο ἐκεῖνο ποῦ ἔμαθαν καὶ ἐπαρμολζοῦν
ὡς τόπων. Γιὰ νὰ ἀποβῇ θετικὴ καὶ αὐτὴ
ἢ ἔλβεργια τοῦ διδ. πρέπει νὰ κερδηθῇ
ἢ ἐπισκοπῶσιν τῶν ἀγροτῶν καὶ αὐτὸ θὰ
γίνω μὲ τὴς γεωργικὰς γνώσεις του καὶ
πρὸ προκατῶς μὲ τὴν κρίσιν του.

Γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὁ δὲα αὐτὰ εἶναι φα-
νερό πῶς ὁ διδασκαλὸς πρέπει νὰ ἔχῃ
στὴ διάθεσίν του τὰ ἀναγκαῖα μέσα. Καὶ
ἀκόμη δὲν μορεῖ ὁ καθένας μας νὰ ἐπι-
τύχῃ, χωρὶς τὴς ἀπαραίτητες ἐπιστημονι-
κὰς γνώσεις. Κατ'ἀνάγκην πρέπει νὰ ἐπι-
θυνοῦμε ὅς κείνομα ποῦ πραγματικὰ
ἀγαποῦν τὴ γῆ καὶ ποῦ δὲν βλέπουσιν
τὴν ὥρα νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ χωριὸ γιὰ
τὴν πόλιν.

Πῶς λοιπὸν θὰ μορεῖσιν νὰ ἐπιδράσῃ
αὐτοὺς ὁ ἀγρότης - δάσκαλος; Ἡ ἀγροτικὴ
διδασκαλία στὸ δημοτικὸ ἀγροτικὸ σχο-
λεῖο πρέπει νὰ εἶναι πρακτικὴ μὲ ὅλη τὴν
σημασίαν τῆς λέξεως. Μ' αὐτὸ δὲν θέλου-
με νὰ ποῦμε ὅτι οἱ μαθηταὶ πρέπει νὰ
μάθουσιν νὰ σκέπτονται, νὰ σκαλίζουσιν, νὰ
καλλιεργοῦν κτλ. ἀλλὰ εἰς κάθε θεωρη-
τικὸ μᾶθημα πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ
ἐπισκεψὴν στὸν κῆπον, στὸν πειραματικὸν

ἀγρὸν, στὴν πλαγιὴν ἐκαυλὴν κτλ. Θέλομα,
τὸ παιδί νὰ βλέπῃ καὶ νὰ πιάσῃ καθεὶ
ποῦ ἔχει σχέση μὲ τὸ μέλλον ἐπάγγελμά
του.

Σ' αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ φθάσωμε
μὲ μαθήματα ἐπάνω στὰ πράγματα,
ποῦ θὰ ἔχουσιν δάσιν τὸ ἀγροτικὸ μουσεῖο.
Σ' αὐτὸ θὰ μορεῖσιν νὰ εἶναι ἐκτεθει-
μένα ἐκλεκτὰ δειγμάτια διαφόρων ποιο-
τήτων οἴτου, κριθῆς, ἀλαθῶρων, σανοῦ,
ρίζων, ἑδαφῶν, ὀκαδαφῶν, χημικῶν λι-
πασμάτων, ὄργανα, φωτογραφίαι διαφό-
ρων ζῶων ποῦ ἔχουσιν τελειοποιηθῇ μὲ τὴν
ἐπιστημονικὴ ἀνατροπὴν κτλ.

Ἀλλὰ πειράματα ἀκόμη μορεῖσιν νὰ
γίνωνται ὁ αὐτοὺς ποῦ θὰ τοὺς δώσωσιν
μὲ ἰδίαν γιὰ τὰ συστατικὰ τῶν ἑδαφῶν
καὶ τῶν λιπασμάτων, ποῦ θὰ τοὺς δείξουν
ὅτι ὁ ἀνθραξ ποῦ ἀποτελεῖ πάνω ἀπὸ τὸ
1)2 τοῦ βάρους τῶν φωτῶν γίναται ἀπὸ
τὸ ἀνθρακικὸ ὀξείδ τῆς ἀτμοσφαιρας, ὅτι
τὰ φυτὰ ἐξυψαίνονται τὴν ἀτμοσφαίρα
ἀποδίδοντα ὀξυγόνο, τὴν ἐπίδραση τοῦ
φωτὸς μὲ τὴν καλλιέργειαν φωτῶν σὲ σκο-
τεινὰ δωμάτια κτλ.

Μὰ κυρίως μὲ τὴν ἐγκατάστασιν ἑνὸς
πειραματικῶ ἀγροῦ θὰ καταστήσωμε
πρακτικώτερη τὴν ἀγροτικὴν διδασκαλίαν.
Σ' αὐτὸν θὰ διδάσκονται ἢ φυσικῇ, ἢ χη-
μείαν. Δὲν εἶναι ἀνάγκη, νὰ εἶναι καὶ πολὺ
ἐκτεταμένος. Ἄρκουσιν 2-3 στρέμματα.
Θὰ ὑποδιαιρηθῆται σὲ 3 + 6 μέρη ποῦ τὸ
καθένα θὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὴν κυριώτερη
καλλιέργειαν (τοῦ τόπου. Κάθε τέτοιο
κομμάτι θὰ ὑποδιαιρηθῆται σὲ μικρότερα,
δοῦο θὰ σκοουδάξεται ἢ ἐνέργεια τῶν
διαφόρων λιπασμάτων. Μορεῖσιν ἢ κλι-
ματικὰς του νὰ γίνω ὡς ἔξῃς. Ἐνας
ἀγρότης θὰ δώσῃ τὸ χωράφι καὶ θὰ κά-
μῃ τὴς κεῖδ χονδρὰς δουλείας. Θὰ ἀπο-
ζημιώνεται μὲ τὰ εἰσοδήματα, οἱ γεωρ-
γικοὶ δὲ συνεταιρισμοὶ τῆς κοινότητος ἢ
τοῦ νομοῦ θὰ δώσωσιν τοὺς σπόρους καὶ
καὶ τὰ λιπάσματα.

(Ἀκολουθεῖ τὸ τέλος) Τχ. Γεωργικὰς
Διευθ. δημ. σχολείων Καλογρέτζος

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΓΝΩΜΑΙ

A'. «Περὶ ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως.»

Βεβαίω; πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ὁ Νόμος
τῆς ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως εἰς τὸ Δη-
μοτικὸν Σχολεῖον καὶ μάλιστα νὰ εἶναι
ἀκόμη ἀσθηρότερος, ἵνα ἐκλειψῇ ἢ
ἀγραμματοσύνην ἐκ τοῦ τόπου τῶν γραμ-
μάτων.

Ἄλλὰ πότε ἢ Πολιτεία δύναται νὰ
δημιουργῇ τοιοῦτους Νόμους καὶ νὰ τι-
μωρῇ ἀδτηρῶς τοὺς παραβάτας;

Ἐχει ἢ Πολιτεία ἀνεγείρει Διδακτή-
ρια συμφώνως μὲ τὰς ὑποδείξεις τῆς Ὑγι-
εινῆς καὶ τῆς Παιδαγωγικῆς;

Ἀπὸ τῆς συνστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ
Κράτους ἐφόβη Κυβέρνησις νὰ δεῖξῃ
ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Δημοτικὴν Ἐκπαί-
δευσιν καὶ τοὺς ἔργατας αὐτῆς;

Ἐν συνέβαινε τοῦτο, ἔλλειψις ἀλη-
θινῶν Ἑλλήνων δημοδιδασκάλων θὰ πα-
ρητηρεῖτο ἢ ἐπαρκεία τοιοῦτων, ὥστε
νὰ μὴ ἀναγκάζωνται ἵπουργοὶ ἐκ τῶν
τρίδων νὰ προμηθεύωνται δασκάλους;

Καὶ πρὸς τὴν σκοπὸν πρέπει νὰ ὑπο-
χρεοῦται ὁ γονεὺς νὰ στέλλῃ τὸ τέκνον
του εἰς κατὴ σχολεῖα τὰ ὅποια ὀνομά-
ζονται Μονοτάξια ἐπὶ ἐξαιτίαν ὀλοκλη-
ρον;

Καὶ διατὶ νὰ τιμωρῆθῇ ὁ γονεὺς ἐκεί-

νος, ὅστις δὲν στέλλει τὸ τέκνον του εἰς
τὸ σχολεῖον διὰ δύο λόγους α') διότι τὸ
χωριὸ του δὲν ἔχει σχολεῖον; β') διότι
ἔχει σχολεῖον χωρὶς δάσκαλος;

B'.) Περὶ νοσηλείων ἐξόδων

Πρέπει νὰ ἐπανέλθῃ ἐν ὅλη του τῇ
ἐσχότῃ τὸ Β. Δ. τῆς 25 Ἰουλίου 1923.

Τὸ ζήτημα ὅμως τῶν νοσηλείων ἐξέ-
δων ἔχει ἀμπεσον σχέσιν μὲ τὴν παροχὴν
ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν. Αὐταὶ μὰς ἐνδια-
φέρουσιν περισσότερο.

Διὰ τὰς ἀναρρωτικὰς ἀδείας πρέπει νὰ
ἐπανέλθῃ τὸ Ν. Δ. τῆς 25 Ἰουλίου 1923,
ἀλλὰ καὶ τοῦτο τροποποιηθῆναι, διότι ἐν
ἢ δεικνύει κατ' ἀρχὰς κἀκοίαν φιλαν-
θρωπίαν, ἀλλῶς κατόπιν μεταβάλλεται
εἰς ἀπάνθρωπον καὶ σκληρὸν.

Ὁ ὁσθενὴς δημ. ὑπάλληλος δὲν κριθῇ
ὅπὸ τῆς ἐξ ἡπατρῶν ἐπιτροπῆς ἀνίκανος
πρὸς περαιτέρω ἐπιτάσεις τῶν ὑπερτασια-
κῶν αὐτοῦ καθυστερῶντων ἀκαλλάσσειται
κτλ. ἀρθρ. 1 § 8.

Διατὶ τάχα ἐν ὁμοίᾳ περιπτώσει ὁ
στρατιωτικὸς νὰ τίθεται εἰς τιμητικὴν
διαθεσιμότητα;

Λέγουσιν, ὅτι γόνουσι τὸ αἷμα τῶν ὀκρῶ
τῆς Πατρίδος. Τοῦτο εἶναι ἀληθές. Ἄλλῶ
μήπως ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς, ὁ ἀποτε-
λοῦμενος ἀπὸ δὲλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις
καὶ ἀπὸ ἡμᾶς, δὲν χύνει τὸ αἷμα του
ὀκρῶ τῆς Πατρίδος;

Διατὶ τάχα καὶ ἡμεῖς, νὰ μὴ τιθῆμεθα
εἰς τιμητικὴν διαθεσιμότητα, μὴγχι συμ-
πληρώσεως τοῦ συνταξίμου χρόνου;

Γ'.) Μεταθετὸν

Δημοδιδασκαλοὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἔχοντες
τέκνα καὶ θέλοντες νὰ μορφώσωσι ταῦτα
εἰς ἀνωτέρας σχολὰς, δίκαιον εἶναι νὰ
μετατίθενται εἰς Ἀθήνας μέχρις τῆς
ἀποκρατώσεως τῶν σπουδῶν τῶν τέκνων
των.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ ἐκτοκί-
ζωνται ἔτεροι συνάδελφοι, οἵτινες εὐδέναν
δεσμὸν ἔχουσι πρὸς τὸ κλεινὸν ἄστυ.

Ὅπως, θὰ παύσωσιν καὶ τὰ παρὰκονα
αὐτῶν, ὅτι τάχα ζῶσιν εἰς κολυδάπανον
κόλιν καὶ εἰς ἕνακα τούτου πρέπει νὰ
τοὺς δοθῶσιν ἐπιδόματα διὰ θέρμανσιν,
φωτισμὸν, ἀνοικίον καὶ διὰ τὸν περίκα-
τόν των μέχρι Φαλήρων καὶ Πατησίων.
Τοῖς δίδεται εὐτως ἀφορμὴ νὰ γνωρίσωσι
τὰς ἐπαρχίας καὶ νὰ θαυμάσωσι τὰς
ἀπολαύσεις αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν ἀπάντα-
στον ἀκρίβειαν καὶ τὴν σπάνιν τῶν εἰδῶν
τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Δημῆτριος Γαλιάνης
Δημοδιδασκαλὸς
Σάμος 18-8-27 τοῦ Προέδρου Σίμου

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Μὲ μεγάλη χαρὰ παρακολουθῶ τὴν
κίνησιν ποῦ γίναται, γιὰ νὰ κατορθωθῇ
πολὺ γρήγορα στὴς ἀγροτικὰς περιφέ-
ρειας, ποῦ τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ δὲν ἔχουσιν
ἀνάγκην νὰ μάθουσιν πῶς κἀνεὶ στὸν πλη-
θυστικὸν ἢ Μαργαριῶ καὶ ἢ Φρόσω, νὰ
μαθαίνοσιν πρακτικὰ καὶ ἑσώτερα πῶς νὰ
κάμουσιν τῇ ζωῇ τους πῶς ἀνθρωπινώτερη.
Μὴ λησμονοῦμε, ὅτι ὁ κόσμος πιστεύει
περισσότερον στὰ μάτια του τὰρὰ στ'
αὐτὰ του καὶ πρὸ παντὸς στὰ χωριὰ,
ποῦ τὴς κλειότερας φορὸς τῶρα τελευ-
τάτα δὲ θίνουσιν καμιά σημασία στὰ
λόγια, γιατί δὲ χορταίνουσιν τὴν κοιλίαν.
Ἄλλὰ καὶ ἢ ἱστορία τοῦ πρώτου Κυβερ-

νήτου με τις πατάτες μας κάνει να νιώσω πως στον τόπο μας χρειάζεται κάποια ξεχωριστή διδασκαλία σε ώριμους περιπτώσεις. Γι αυτό θα ήθελα να πω, όταν θα εφαρμοσθή επίσημα η Γεωργ. Εκπαίδευση μαζί με τις Γεωργ. γνώσεις που θα αποκτήσουμε μεταεκπαιδευμένοι οι διδάσκαλοι των αγροτικών περιφερειών, να έχουν και τη δύναμη και τα μέσα να διδάξουν μ' έργα και όχι με λόγια. Τα λόγια σχεδόν εξημερώθησαν. Σε γεωτονικό μου χωριό η καλλιέργεια της πατάτας ήταν άγνωστος μέχρι της εποχής του τελευταίου αποκλεισμού, καιτοι έχει τα καλύτερα εδάφη για το είδος αυτό. Με μύριους κινδύνους μεταφύρα κάποιος εκ Τριπέλεως την εποχή εκείνη 20 εκαδές πατάτες, απ' την όπια κερμήθησαν 800 εκαδές και οι όποιες μεταδλήθησαν εις 1000 εκ. σιτάρι μέσα σε 8 ημέρας. Χωρίς λέξη καμιά δλοι οι κάτοικοι έγιναν κατατοκαλλισγηταί.

Πώς θα κατορθωθή τοτο; όταν κάθε δσκαλου γελνή δπως τόν δνειρεύεται ο κ. Τσαγκιάς.

Δημ. Κ. Σινάνης
Δημοδότης Φοίνικας Ολοπητίας

ΜΙΑ ΕΡΩΤΗΣΗ

Παίρνοντας άφορη από την έρώτηση κάποιου πατριώτη μου Συναδέλφου: «είν' εύκολο νάδρω θέση στην 'Αθήνα, που θέλω να σπουδάσω το κορτίο μου;», ρωτώ και γώ: Μπορεί νάδρη κενή θέση στην 'Αθήνα ο πατέρας αυτός που θέλει να σπουδάσει το κορτίο του κι αν δέν υπάρχει μορφή να δημιουργηθή;

Θά μου θυμώσουν βέβαια οι 'Αθηναίοι συνάδελφοι, άμα θ' άκούσουν πως η γνώμη μου είναι να ζήσουν κι αυτοί λίγον καιρό στην έπαρχία, ως που να σπουδάσουν κι οι έπαρχιώτες συνάδελφοι τα παιδιά τους. 'Αλλά, ρωτώ και τους λοιπούς συνάδελφους ν' άπαντήσουν είναι η δέν είναι σωστό αυτό;

Μία μικρή, μετακίνηση των 'Αθηναίων θάχη διεκή ώφέλεια μου φαίνεται. Θ' αναγκάση και τους 'Αθηναίους να ξεμουδιάσουν λίγο, και να γνωρίσουν έπαρχιώτικη ζωή, και θ' άνοιξη και θέσεις για τους έπαρχιώτες πατέρας να σπουδάσουν κι αυτοί τα παιδιά τους.

Έδω μεσ φαίνεται πως δέν έχει τόπο το εκτελεστικό του ξεοικτισμού. Πώς έμεις δέν όπηρετούμε στον τόπο μας; Πώς έμεις ξεοικτιωνόμαστε; 'Αλλά και το άλλο; είναι προτιμότερο να μείνουν στραβά τα παιδιά των έπαρχιωτών η να ξεοικτιωθή ένας συνάδελφος, από την 'Αθήνα και να όπειτωθή στο χωριό; Θά με όποχρέωναν οι συνάδελφοι αν έλεγαν τη γνώμη τους.

'Αθήνα 15 Μαρτίου Μαρία Λιουδάκη

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

ΤΑΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΣ ΣΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΤΟΥ Κ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ
ΨΑΡΡΩΝ 41- ΑΘΗΝΑΣ

'Αναλαμβάνομεν την εκτύπωση και άποστολήν βιβλίων, Καταστατικών κλπ. όπουδήποτε της 'Ελλάδος.

Στείλατέ μας το πρωτότυπον διά να σας όρισωμεν τιμήν.

Παρέχομεν εκπτώσεις εις τόν Διδασκαλικόν Κλάδον.

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

ΑΣ ΠΑΥΣΩΜΕΝ ΔΙΑΦΩΝΟΥΝΤΕΣ
ΚΑΙ ΑΣ ΠΡΟΧΩΡΗΣΩΜΕΝ ΗΝΘΕΜΟΙ

Πόλλες φορές σκέφθηκα να γράψω και εγώ για τα παράκονα συναδέλφων που βλέπω, είτε για τη διαδύμισή μας, είτε για τη διοίκηση της 'Ομοσπονδίας μας, μα δέν άπεφάσιζα για να μη άποσυχολήσω τις πολιτικές στήλες του «Δ. Β.» φανταζόμενος, ότι τώρα με την τελευταία έκκλησία της 'Ομοσπονδίας μας θα έσκουαν οι διαίρεσεις μας και θα προσκαθούσαμε ηνωμένοι πλέον δλοι ήμεις, παρασύροντες εκι τοδς τυχόν άδιαφύρους συνάδελφους, να διορθώσωμε τις παραλείψεις η άδικίας εν πνεύματι συναδελφικώ, εκιδιόκοντες συνάμα και την ήθική μας άνύψωση. Μόλις όμως είδα ότι έφθασαν συνάδελφοι να ζητούν να άποκλεισθούν από τη διοίκηση της 'Ομοσπονδίας μας οι μεταεκπαιδευθέντες, διότι οι σήμερον διοικούντες ώ; τοιοτοί έκέρδιζαν κάτι παραπάνω από ήμεις! άδιάφορον αν κερδίσαμε και ήμεις, δέν μπορώ παρά να άποσυχολήσω τοδς άγαπητοδς συνάδελφους και να είπω και εγώ τη γνώμη μου, χωρίς να είμαι από τοδς μεταεκπαιδευθέντας, ούτε από τοδς μέλλοντας, έστω και αν έχω με μερικόνδς εξ αυτών τα ίδια χρόνια φειγήςσεως (4+3+2+4 (τετραζίου) δηλ. 13).

Πρώτα πρώτα δην βλέπω τί μέγδλα κέρδη εκέρδιζαν μόνομαρως οι μεταεκπαιδευθέντες, άφ' ου και ο βαθμό άκομης του εισηγητοδ, ίσως από τη δυχονία μας, δέν δόθηκε σε κανένα, εκτός από μερικη συνιδόμηση τοδ χρόνου προαγωγής των. 'Αλλά πρδς θεοδ γιατί να τροποποιηθή το καταστατικό της 'Ομοσπονδίας μας και να άποκλεισθούν οι μεταεκπαιδευθέντες; Μήπως άποκλείεται άλλη τάξη; 'Εγώ ήξούρω ότι τότε ζηταί ένας άποκλεισμόν άλλου όταν δέν μπορεί να τα βγάλη πέρα μαζί του' αλλά και τι περισσότερα θα κερδίσαμε, αν στη διοίκηση της 'Ομοσπονδίας μας, ήσαν όχι μεταεκπαιδευθέντες, αλλά παλαιοί πρωτοδύμιοι η άλλη κατηγορία, δειρομένου ότι εις όποιανδήποτε κατηγορίαν και αν άνήκη η Διοίκηση, αυτή είναι όπηρετωμένη δ άνεργη επί τη βάσει των άποφάσεων των Γενικών Συνελεύσεων; Τηγή άλλως τε εις ένα κλάδον είναι να συμπεριλαμβάνη συνάδελφους όσον το δυνατόν περισσότερον άνεταγμένους και να μη ζητηθ τόν άποκλεισμόν αυτών από τη συναδελφική οικογένεια.

Ίσως να έγιναν άδικία, παραλείψεις κ.λ.π. εις το διάταγμα διαδύμισέως μας. Γιατι όμως να μη ζητούμε να τροποποιήσωμε αυτέδ με την κανονική σειρά όποδ άλλοντες τις σχετικές προτάσεις και όποστηρίζοντες αυτέδ με τάξη, όπως όρίζει η 'Ημερησία διάταξις της 'Ομοσπονδίας μας, και όπως άρμόζει σε μορφωμένους και ώργανωμένους ανθρώπους; Γιατι να μη συνηθίσωμε άκόμη να όποτασώμεθα πραγματικά και όχι φαινομενικά στις άποφάσεις της πλειοψηφίας και να κάσωμε πλέον διαφωνούντες άταρχικά κικραίνοντες έτσι τοδς εργαζόμενους;

'Αγαπητοί συνάδελφοι,

'Ας κάσωμε τις προσωπικές μας φιλοδοξίες, δς ένωθώμεν διορθώνοντας τις παραλείψεις και δς εργασώμεν καταλληλώς παρά τη κοινωνία, ίνα αντίληφθ η αυτή την άξία μας και την άγάπη πρδς το Σχολείο, όποτε αυτή η ίδια

θα μας άποδώση εν καιρώ και τόν βαθμόν τοδ εισηγητοδ (το μήλον τοτο της έριδος), διότι φαντάζομαι ότι θα περιέκπεσαν εις την αντίληψην δλων μας ότι καιτοι έχομεν τώρα εκομήν άοστημένων οικονομικών κανέναν δέν διαμαρτυρήθηκε διά τις προαγωγές μας' τι θα συνέβαινε αν έγινοντο τώρα προαγωγαί άξιωματικά; 'Ορίστε λοιπόν: η 'Ηθική ήμδν ώφέλεια, την όποιαν εκέτυχε κατόπιν τόσων κόπων η 'Ομοσπονδία μας, είναι η όποστηρίξις της κοινωνίας, της όποιας δς προσκαθήσωμε να φανθώμεν άξιοι, ηνωμένοι πάντες και πάντοτε εργαζόμενοι, όποτε δλοι οι βαθμοί είναι δικαί μας.

Γ. Παπαδής

Μικρό Χωριό—Εύρωτανίας

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ

Πρδς τοδς συνάδελφους μου της 'Εκπαίδ. περιφέρειας Λευκάδος.

Κύριοι συνάδελφοι,

'Αμφιβάλλω αν υπάρχει άκομη μεταξύ μας κανείς, που να μην αναγνωρίζη και να μη παραδέχεται ότι υπάρχουν ειςτι έλευτα και έκκερμη κολλά και πολυεπίδη ζητήματα, άφορώντα την ήθικήν και δλικήν μας άνύψωσην και την επαγγελματικήν μας τελειοποίησιν, διά την έπιλευσιν και την εκτέυειν των όσων μετ' φανατισμού και άδικακηνήσεως εργαζεται η 'Ομοσπονδία μας, η όποια άγρόπικως παρακολουθεί την εξέλιξιν κάθε ζητήματος άφορώντος τίν κλάδον μας. Την δραστηρίαν ταύτην άνέργειαν όφειλομεν όχι μόνον να εκτεροτήσωμεν και να επανέσωμεν συγχρόνως, έκπρόζοντες συνάμα και την εδνωμοσύνην μας πρδς το Διοικητ. Συμβούλιον της 'Ομοσπονδίας, αλλά και να ενισχύσωμεν με δλην μας την δύναμην, ήθικήν και δλικήν. 'Επίσης άμφιβάλλω αν υπάρχει κανείς μεταξύ μας ο μη παραδεχόμενος και πιστεύων μετ' όποιήσσεως ότι ο σύλλογός μας διατελεί εν νεκροφανεία και τελεία άδραναία χάρις εις την νωθρότητα και άδιαφορίαν τοδ Συμβουλίου μας, όφειλομένην κατά μέγα μέρος εις άπογοήτευσιν προκαλουμένην εκ της ψυχρότητος και έγκληματικής άδιαφορίας, την όποιαν οι πλειστοί εξ ήμδν εκιδιεύκνουμεν καλούμενοι εις συνέλευσιν και άρνούμενοι να καταδάσωμεν την συνδρομήν μας πρδς τόν Σύλλογον και το έκπικον όργανον της 'Ομοσπονδίας μας το «Διδ. Βήμα». Διά την τοιαύτην διαγωγήν μας, κύριοι συνάδελφοι, περιορίζομαι εις το να έκφράσω μόνον την λύπην μου άποφύγων ελονθήποτε άλλον χαρακτηρισμόν. Θά παρακάλεσω και θα προκαλέσω ελονθήποτε συνάδελφον να μου άπαντήση πως δύνανται να εξηγηθ και να χαρακτηρισθ η τοιαύτη διαγωγή και να χαρακτηρισθ ότι εδρίσκομαι εν άδυναμεία να άποφανθ.

Πρδ τοιαύτην αυτοχρημα έγκληματικής και άπεκτιστικής άδιαφορίας, εκιδεικνυομένης παρά διδασκάλων τοδ λαοδ, δι' αυτό τοτο το σύμφερον των και το της κοινωνίας, της μέλην άποτελοίμεν, μόνον οίκτος και χλεύη μας πρέπει.

Πρδς διορθώσιν της άπεκτιστικής ταύτης καταστάσεως διά την όποιαν πάντες εδυνόμεθα και διά την όποιαν όποθέτω δτι δέν υπάρχει τις ο διαφωνών, έχομεν όποχρέωση να συνέλθωμεν, να άναντήσωμεν και να λάδωμεν όλα τα ένδεικνύμενα και εκιβαλλόμενα μέτρα όπως καταρτισωμεν σύλλογον σοδαρόν με δράσιν και

εμφάνισιν, ἵνα μὴ προκαλοῦμεν τὸν οἶκτον, τὸν χλευασμὸν καὶ τὴν περιφρόνησιν τῶν ἄλλων συλλόγων, διότι εὖτε λογικὸν εὖτε δίκαιον εἶναι τὰ ἐργάζονται οἱ ἄλλοι διὰ τὰ ἀκολοθούμενα ἡμῶς ὡς κτηφῆς.

Μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς
Γ. Λάζαρος
Δημοδ. Καποδύτης, Δευκράδης.

ΘΕΣΤΕ ΤΑ ΙΔΑΝΙΚΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΛΑΔΟΝ

"Ακουσα ὡς τώρα πολλὰς γυνῆρας τῶν κ. κ. συναδέλφων καὶ μὴ μὴ παρήλασαν ἀπὸ τῆς στήλης τοῦ Ἀγαπητοῦ «Βήματος» καὶ ὅτι εἰς ὅριστον τὸν ἔνοχον δημόλον γὰ τὴν σημερινὴν κατάντια τοῦ κλάδου καὶ τῆς κοινωνίας. Αἱ, ἐγὼ λοιπὸν θὰ τομήσω τὰ ἀντιστάθμια ὅσους αὐτοὺς καὶ τὰ θεωρήσω τὸν δημόλον ὡς τὸν ὀλιγότερον ἔνοχον ἂν ὄχι—πρὸς θεοῦ μὴν ἐκπλαγῆτε—εἰς εἶναι καὶ ἴθια. "Ὅταν εἰς ἓνα δημοκρατούμενον κράτος ὑπάρχουν κλάδοι προνομιούχοι καὶ μὴ, πρέπει ἀναγκαστικῶς νὰ περιμεινῆται καὶ τῆς συνίπτες. Ποιὸς ὑπεκαλληλικὸς κλάδος εἶναι ὁ κατὰ ἀδικημένους σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα; Ἀσφαλῶς ὁ δημόλιος. Εἶναι λοιπὸν φυσικὴ συνέκεια τὸ νὰ ὀστερῆ. Καὶ ὅμως ἔπρεπε τὰ ἴδια στάθμια καὶ μέτρα νὰ ὑπάρχουν στὸ αὐτὸ Κράτος. Ἄν δὲ ἐπιτρεπότανε ποτὲ νὰ ὑπάρχῃ προνομιούχος κλάδος ὡς ἓνα Κράτος, αὐτὸς ἔπρεπε νὰ εἶναι ὁ δημόλιος γὰ τὴν ἐσότητητα τῶν σκοποῦ του. Ἐπρεπε λοιπὸν ὁ δημόλιος κλάδος νὰ εἶναι ἰσότητος μὲ τοὺς ἄλλους κλάδους. Ἐπρεπε οἱ ὑπεκαλληλικὲς βαθμίδες νὰ εἶναι ἐλεύθερες καὶ στὸ δημόλιο ὅπως εἶναι εἰς κάθε ἄλλο ὑπεκαλληλικὸ σήμερον ἐκτὸς ἀπὸ αὐτόν. Πῶς ἐπιτρέπεται εἰς τὸν τελευταίον Γυμνασίου καὶ μὴ ἓνα διαγώνισμα εἰσέρχεται στοὺς διαφόρους κλάδους (Τελωνειακὸν - Ἐφοριακὸν - Διοικητικὸν, Συγκοινωνιακὸν) νὰ καταλάβῃ ὅλες τῆς βαθμίδες τῆς ὑπάλ. Ἰσραρχίας ἐνὸς τοῦ δημόλιου καὶ ἐκπαιδεύεται ἓνα χρόνον στὸ διδ/λεῖο καὶ πολλὰς φορὰς δυὸ χρόνια στὸ Πανεπιστήμιον τοῦ κλεινέτε τῆς θέρης; Αἱ, αὐτὸ ἀγαπητοί μου εἶναι ἡ μεγαλύτερη αἰτία τῆς κακοδομίας μας. Αὐτὸ εἶναι τὸ πικρὸν παράπονον τοῦ Δημόλου. Αὐτὸς εἶναι ὁ σκῆρος καὶ τὸ νὰ νερκῆται κάθε ὄρεξη, κάθε προθυμία του, κάθε του δυναμικότητα. Πῶς περιμεινῆται ζῆλον καὶ ἐπιμέλειαν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ γινώσκεις εἰς ὅσον καὶ νὰ ἐργάζεται πὸν ἂν ἀμειψθῇ ὀλιγῶς καὶ ἴθια, διότι καὶ ἴθια ἀκμή προσβάλλεται ἐφ' ὅσον τὸν θεωροῦν ἀνίκανον τὰ καταλάβῃ τὰ ὑπὸ ὑπεκαλληλικὰ ἀξιώματα;

"Ἐστὶ λοιπὸν μόνη τῆς ἡ πολιτεία συντελεῖ εἰς τὸν μαρμαρὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως. Διότι τί συμβαίνει σήμερον εἰς τὸν νέον δημόλον μάλιστα ἐξέλιθον τοῦ διδασκαλείου, [καὶ ἀντικρῶσιν τὴν πραγματικότητα;

Δδο τινά, θὰ συμβοῦν. Ἄν μὲν εἶναι τοῦ πολυταξίου διδ/λείου ἴσως τὰ πρῶτα εἴη θὰ δεῖξῃ κάποια ἐπιμέλεια, ἀλλὰ ὕστερα νὰ δῆ καὶ ὅριστα καὶ θὰ ἀρχίσῃ νὰ κἀντῆ τὴ δουλειά του μὲ ἀπέδοσιν «καλῶς» ἀπλῶς καὶ μόνον γὰ νὰ μὴν παρατηρηθῆται ἀπὸ τοὺς ἐπιθεωρητὰς του ἔχοντας ὅπ' ὄψη του τὸ λαϊκὸ γινωμικὸ τοῦ τοσπάνου «Ἄν καλοδόσκω καὶ ἄν κακοδόσκω χουμά πίνω, ἄς κακοδόσκω» Ἄν κἀνιν εἶναι τοῦ μονοταξίου θὰ προσπαθῆσῃ μὲ κάθε τρόπο ὕστερα ἀπὸ 1 καὶ 2 χρόνια νὰ ἐργασθῇ στὸ Πανεπιστήμιον καὶ νὰ τελειώσῃ μὴν ἐπιστήμη. Θέτει δηλαδὴ ὡς ἰδεώδες του μίαν ἐπιστήμην καὶ ὡς μέσον τὸ διδ/κὸν ἐπίγραμμα. Κἀματε μίαν στατιστικὴν καὶ θὰ

δῆτε εἰς τὸ τρίτον τῶν Μονοταξίτων ἐγκατέλειψαν τὸ διδ/κὸν ἐπίγραμμα καὶ παρακολουθοῦν μαθήματα Πανεπιστημίου. Ἄν δὲ ἐπισκεφθῆτε τῆς βιβλιοθήκης κείνων καὶ εἰμεναι, τῆς περισσότερας θὰ τῆς βρῆτε κλοῦσεις ἀπὸ ἀνωτέρα φυσικὰ-μαθηματικὰ καὶ διάφορα δίκαια καὶ πολλῶν ἄλλων εἰς παιδαγωγικὰ βιβλία. "Ἐστὶ λοιπὸν φεύγουν σιγὰ σιγὰ οἱ ἀριστοὶ καὶ μένον οἱ μετριότητες καὶ αὐτὲς δίχως προθυμία. Θέλετε λοιπὸν διδ/λους τῆς ἀποστολῆς τῶν; Ἄνοιξτε τὸς ὅλες τῆς ὑπεκαλληλικὲς βαθμίδες; Μορφώσατέ τους, θέσατέ τους χρῆστος ἐπιθεωρητὰς (καὶ τὸ ἀληθὲς εἶναι εἰς τὸν λαϊκὸν οἱ τέτοιοι) Κἀματέ τους νὰ νοιώσουν εἶτι, ὅσον περισσότερο ἐργάζονται τόσο περισσότερο θὰ ἀμειψθοῦν. Ἀκαλλοξέτε τους ἀπὸ τὸν οικονομικὸν ἐφιάλτη καὶ τὴν περιφρόνησιν σας, καὶ θὰ δῆτε τότε τὸν δημόλον ὡς ἄλλο ὑπεκαλληλικὸς θὰ ἀνοίξῃ καὶ τὴν Ψυχολογία τοῦ παιδός, καὶ τὴν Κοινωνιολογίαν καὶ τὰ ἄλλα κλοῦσια βιβλία τῆς παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης. Ὁ δὲ τὸν δῆτε ἐργατικὸν, πρόθυμον, μεταρρυθμιστὴν καὶ ἀγωνιστὴν ὡς τὸν θέλετε, γιναι θὰ βλεῖσῃ ἓνα ὄρατο ἰδεώδες, ἓνα λαμπρὸν μέλλον, μὴ ἴθια καὶ ὀλιγὴ ἀνύψωση, καὶ ἔτσι ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος θὰ ἐπιτυγχάνῃ ὁ κλάδος τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν του, τὴν μορφωσιν τοῦ λαοῦ.

Θέσατε λοιπὸν εἰς τὸν κλάδον ἰδανικὰ (ἴθια καὶ ὀλιγὴ ἀποκατάστασιν) γιναι δίχως ἰδανικὰ, εὖτε τὰ άτομα, οὔτε αἱ ὀμάδες, οὔτε τὰ ἔθνη μποροῦν νὰ προδεύσουν.

Κανά Ἐτέλλιος Ψυχρὸς

ΤΟ ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΕΜΒΛΗΜΑ

"Ἐπειδὴ παγκόσμιως ἀνομολογεῖται, εἰς ὅχι μόνον ἡ κοινωνικὴ μας θέσις, ἀλλὰ καὶ ἡ καλινθρόμησις καὶ ὁ χρονισμὸς τῶν ζητημάτων μας πηγάζουν ἐκ τοῦ κρατερόντος ἐν ἡμῖν ἀποσχιστικὸν πνεῦματος, ἐπειράθητε νὰ ἐξετάσω κάπως τὰ αἰτια, τὰ ὅποια μᾶς ὠθοῦσιν εἰς τὴν τρι-αύτην νοοτροπία, ἐν πλήρει γνῶσει ἔτι ἀντιστρατεύομεθα εἰς τὸ ἴδιον ἡμῶν, εὐ μόνον ἴθια, ἀλλὰ καὶ ὀλιγὸν συμφέρων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπετάθητε εἰς τὴν συνάδελφον, ὅστις εἶναι καὶ δὲν εἶναι μέλος τῆς οργανώσεώς μας, οὐδέποτε ὅμως καταδέχεται ν' ἀναγνώσῃ τὸν ὄργανόν μας, τὸ ἀγαπητὸν «Διδ. Βῆμα», τὸ ἐγερτήριον αὐτὸ σέλισμα τοῦ μέχρι τινὸς τελείως ὀνῶστονος κλάδου, τὴν δὲ αὐτὴν, ἡ ὅποια φωτίζει καὶ τοὺς μᾶλλον ἀποκέντρους συναδέλφους ἐπὶ καντὸς ζητήματος ἐκπαιδευτικῶν, ὀργανωτικῶν, κοινωνικῶν καὶ ἀτομικῶν, τὸν κήρυκα τέλος αὐτόν, ὅστις ἀκαταπαύτως προσκαλεῖ εἰς τὴν σῴτειραν ἔνωσιν πάντας.

Τὸν ἠρώτησα λοιπὸν: «Δὲ μπορῶ, φίλε μου, νὰ ἐνοήσω, πῶς ὕστερα ἀπὸ τόσας ἐπιτυχίας καὶ ἔχοντες, ἀφ' ὅτου ὀποσὸς ὄργανωθῆμεν, ὑπάρχουν τόσος συνάδελφοι, ὅχι μόνον μὴ προσχωροῦντες εἰς τὴν ὀργανώσιν, ἀλλὰ καὶ διεξάγοντες σφοδρὰν πολιτικὴν κατ' αὐτῆς!»

Μοῦ ἀπήντησε: «Κανὲν δὲν ἀρνείται τὴν σημασίαν τῆς ἔνωσεως καὶ ἀπὸ θεωρητικῆς ἀπόψεως καὶ ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθη, ἀλλὰ πῶς νὰ προσχωρήσῃ κανεὶς καὶ νὰ πληρώσῃ!! εἰς ἔνωσιν, καὶ ἀκροσωπεία ἀπὸ Συμβούλια, τὰ ὅποια ἡ ἐκλογίται ἐξ ὀφρακῆς ἡ ἐκλεγόμενα μεροληπετοῦσιν ὀπὲρ ὀρισμῶν τῶν τῶν διδ/κων ἡ τῶσονται ἀναφανδὸν ὀπὲρ τῆς δημοτικῆς κ.λ.κ. καὶ οὔτε καθίστανται μισητὰ καὶ ἀντι νὰ

προσεγγίωσιν τοὺς διδ/λους, τοὺς ἀπομακρύνουσι;».

Τότε τοῦ ἀπήντησε: «Τὰ ἐπιχειρήματα αὐτὰ, φίλε μου, δὲν τὰ ὀρίσκει ὀχι μόνον ὀσβαρά, ἀλλ' εὖτε ἀξία ἀνθρώπων διανοουμένων. Διότι ὡς πρὸς μὲν τὴν ἐκλογὴν δὲν δύναμα νὰ δεχθῶμεν ὀφρακῆν ψ/ψων, ἐφ' ὅσον καὶ οἱ ἀνεργοῦντες τὴν ἐκλογὴν καὶ οἱ ἐκλεγόμενοι καὶ οἱ ψηφίζοντες εἶναι ἴσως ἀναπόφευκτος, ἐκλεκτοὶ τοῦ κλάδου ἔπαντες καὶ, ἂν δεχθῶμεν τοιοῦτόν τι, ἡ εὐθύνη βαρῶναι τοὺς ἀντιπροσωποῦσιν τῶν Συλλόγων καὶ πρὸς ἀνζητήσιν καλλιτέρων πρέπει νὰ σκεπτόμεθα. Ὡς πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ἐπιχειρήμα τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθὲς, διότι εἰ ἐκῆστοτε ἀκροσωποῦσιν τὴν ὀργανώσιν, καὶ ἂν ἀνήκουν εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις, ὀλέσω κατὰ προνομία ἐκρήθησαν διὰ τὰς τάξεις αὐτὰς: δύναμα μάλιστα νὰ εἴπω δὲ αἱ τάξεις αὐτὰ εἶναι αἱ περισσότερον ἀδικηθῆσαι. Πῶς δὲν νὰ δεχθῆτε τοῦτο, ἐφ' ὅσον ἀκριβὲς παρακονοῦμενος καὶ τοὺς μετεκπαιδευθέντας καὶ τοὺς καλαίους Πρωτοβαθμίους καὶ τοὺς Γ' τάξως διδ/λους;

"Ἐ: πρὸς τὸ τρίτον τέλος ἐπιχειρήμα, πρέπει κατὰ πρῶτον λόγον νὰ ὀμολογήσωμεν, εἰς ἐν Γεν. συνελεύσει ὁ κλάδος ἀτάχθη ὀπὲρ τῆς δημοτικῆς, ἐκομίνως, ἂν ποτὲ ἡ Διοίκησις συνήγερσεν ἡ συννηγορῆ ὀπὲρ τῆς δημοτικῆς, δὲν εἶναι τοῦτο λόγος ν' ἀπεμολῆ τῆς τὴν ἰδέαν τῆς ἐνώσεως ἡ ν' ἀπεχθάνεται τὸ ὄργανον τοῦ Κλάδου, δεδομένου μάλιστα εἰς ἡ μεταψηφία ὀφραίει νὰ ὀκατάσταται εἰς τὴν κλειψηφίαν καὶ ἀφ' οὗτο φιλοξενεὶ καὶ τὴν δημοτικὴν καὶ τὴν καθαρῶσιν.

Μοῦ εἶπετε ἀκόμη καὶ γὰ τὸ δίρος τῆς συνδρομῆς; Σοβαρῶς πρέπει νὰ θεωρῶνται σήμερον ὡς σακάνη πολυταξίης 100 δραχμαὶ καὶ μάλιστα τὰς τῶσων μέγαν σκοπὸν; Μῆπως ἡ ἔνωσις τῆς κοινωνίας καὶ αὐτὴ ἡ συμβίωσις τῶν ζῶων δὲν προῦποθέτουσι κάποιας θυσίας ὀχι μέρους τῶν ἀτόμων; Ἡμεῖς πρέπει νὰ ὀσπερῶμεν πάντων τῶν ὄντων; κασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξων; Τὰ καθήματα δὲν μᾶς ἔγιναν λοιπὸν μαθήματα;».

Εἰς τὰς ἀντιρροήσεις μου δὲν ἀπήντησε μὲν ὁ συνομιλητῆς μου, ἀλλ' εὖτε καὶ ἐπεῖσθη. Συνεπέρινα τότε, εἰς τὰς καθῶτερα αἰτία τῆς τακτικῆς ἡ μᾶλλον τῆς ἀταξίας τῶν οὔτω σκεπτόμενων δὲν εἶναι τ' ἀνωτέρω, ἀλλ' ὁ τυφλὸς ἐγωισμὸς.

"Ἄν θέλωμεν λοιπὸν νὰ ἐξυπηρετήσωμεν καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὸ καλὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὀπὲρ ἐθέσαμεν ὡς σκοπὸν τοῦ ἔβου μας, ἄς ἀναγῶσιν ἐπὶ τέλους, ἄς ἀποβάλωμεν τὸν διαλυτικὸν καὶ ὀλέθριον ἐγωισμὸν καὶ ἄς οὔσπερρωθῶμεν, χωροῦντες μὲ τὸ ἐμβλημα «Σύλλογος, Ὀμοσπονδία, Διδ. Βῆμα» καὶ ἀνθυμῶμενοι πάντοτε εἰς «ἀρπὶ καὶ φύγ' ἀπ' τὸ κακάδι, ὁ λύκος τὸ τρώει.»

Καρπολάσιον, Ἐβρουτανία.
Νικ. Κρικέλης.

Η ΠΡΟΦΑΝΗΣ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Μεγαλειτέρα καταδικὴ διὰ τὸ Λαϊκὸν σχολεῖον ἀπὸ τὴν μελετωμένην ἐκναφρορὸν καὶ ὀριορὸν ἐν αὐτῶ τῶν τῶσ ὀποδιδασκάλων, τῶν καλομένων προσωρινῶν, δὲν δύναται νὰ ὀκέρξῃ. Προτιμότερον, ἂν ὑπάρχουν ἀργῶντα σχολεῖα, νὰ μείνουν κλειστὰ, παρὰ νὰ λειτουργοῦν μὲ τὴν ἀρχίονον καὶ μονόπλευρον ἐκείνην πνευματοκτόνον μέθοδον «† σταυρὸς βοήθει με, ἄλφα, βῆτα κτλ. ἡ ἄλφα-ὦ, βῆτα-ψὶ κτλ.» εἰς ἡς ἐκείθαναγκάζοντο

"ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ,"
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

"Εκδίδεται κατά Κυριακήν"

"DIDASCALICON VIMA,"
(TRIBUNE DES INSTITUTEURS)
Organe officiel de la Fédération
d'Enseignement de Grèce
Bureaux : 27a, rue Deligeorgi, Athènes

Abonnement : 65 Drach.

Συνδρομή έτησίως δραχ. 40
Από το εξωτερικόν > 65

Επιστολαί και άρθροματα προς :
"Διδακτικόν Βήμα,"
Δελφινιώγη, 27α Αθήνας
Αγγελλία—Καταχώρησις δ 89. δ στίχος

τρέπομαι. Έχουν καθήκον επιτακτικόν και υποχρεώσαν άσπράξατον να εκπληρώσουν προς την υποχρέωσιν τους προς τόν κλάδον τους και την οργανώσιν τους, και έπειτα να σκαφοθη περί της υποστήριξης άλλων οργανώσεων, η όποια όσον και αν είναι ούδατα, δάν μπορούν να έχουν όμοια και τας ίδιότας, τας όποιας ή χει ό σύνθεσος και ή Όμοσπονδία μας άπεί τους δημοδιδασκαλους.

Καθόν μας θεωροϋμεν να έκθέσωμεν τας άπόψεις, τας όποιες τόν όλοι. Συμβολιον θα ή ποστροφη εις τό μέλλον να συνέλθη Πανδημοδιδασκαλικόν Συνέδριον εν Αθήναις κατά την 28 Απριλίου, και τας όποιας ή γενική συνεδρία του Συνέδριου μας άφήξασιν :

α) Θα έκδηλώσωμεν την παρουσίαν δύο άπειρώ ή μελών τολλέχιστον εις τό έκδοτικόν Συμβούλιον. Επειδή εις όσον να γνωρίζωμεν ότι ή διαρκής άπειρώ μελών εις τό Έκπαιδευτικόν Συμβούλιον άπαιτείται χρησιμωτέτη διά τόν κλάδον, άπαιτείται δάν δ συνδύασι τή όσον προκαμίνου και περί τών άπειρών μελών του Έκδοτικού Συμβουλίου :

β) Δι έκθέσας τών έκπερωτηών τότε μόνον να άποταλόν διακρασικά στοιχεία διά τας προαγωγάς τών δημοδιδασκαλων, όσαν θα διαχρονωται από τό Έκδοτικόν Συμβούλιον, εις τας όποιας θα παρακαθίστηται και άντιπροσωποι τών δημοδιδασκαλων. Όχρησίμους πολλές φορές από πίσω, από την μασητότητα της διακρίσεως οι κ. Έκπαιδευτικοί κταγίνονται εις την συγγραφήν έκθέσεων, από τις όποιες δέν λείπουν τό εκπαιδευτικά στοιχεία της όικης έν άντιλήψεως, έν φ ή πραγματικώτως μπορεί να είναι άνταλθε διαφορετική.

γ) Να καθορισθόν καθέρας τό όρια, μέσα στα όποια μπορούν αι έκθέσας τών σχολικών ίατρών να άποταλόν διακρασικά στοιχεία. Δέν είναι παράδοξον σήμερα όπως έχουν τό πρόβλημα, να νομίζωσι οι σχολικοί ίατροί, ότι άποταλόν ένα είδος κ α ρ α κ τ ο ς ρ η τών, να άδρισκωνται διά έκπερωμένα εις κίνδυνον τό συμφέρονται τών δημοδιδασκαλων.

δ) Οι έκπερωτηαί έκτελοϋντες χρέη εισηγητου εις τό έκδοτικόν Συμβούλιον, να μη έχουν δικαίωμα ψήφου. Κατά την έκτέλεσιν τών καθηκόντων των άρχόμενοι εις μαγάλην έκπαφή μετά τών δημοδιδασκαλων, και μαριτάς φορές και εις ποστροπή, είναι δυνατόν να άναμείξουν εις τας έκθέσας και εκπαιδευτικά στοιχεία της όικης τών, άντιλήψεως, δέ ότι και της όικης των έμπελας και να άδικηθόν δημοδιδασκαλοι, όπως συνδύασιτά δέσπομαι. Άρκαί εις τούς κ. κ. Έκπερωτηάς ή διοίκησις τής Έκπαιδευσεως και ή εισηγησις. Τό περισσότερο τούς καθιστά τωόντους τού κλάδου.

ε) Να έκδηλώθ ή έκκαθάρσις τών έκπερωτηών έκείνων, όσοι παράβλεσαν τό συμφέρονται τού κλάδου και άσφραξαν άνδύασι της έμπιστοσύνης της Πολιτείας και του δήλου δουρητήματος, τό όποιο άνάλασιν. Όσοι από αυτούς έχουν πολό εδύκτον τό άγώ τους, και άισχύουν εις την διοικησιν της Έκπαιδευσεως εκπαιδευτικά στοιχεία, όπακούουν εις ταπεινός όλογοισμός, δέν είναι έκείνοι, οι όποιοι ποίται να διοικούν την Παιδείαν του Έθνους. Πρέπει να φέγων, τό ταχύτερον, διά τί δέσπομαι.

ς) Δι όχέσας της Όμοσπονδίας μας προς την δημοσοικελληλικήν Συνομοσπονδίαν, δέν πρέπει να είναι όχέσας διαγωγής, άλλα όχέσας συναγωγίας. Η Συνομοσπονδία είναι άρτισοισιας, και είναι δυνατόν παρά τας όχέας μας να μη άποδείξη όσση έπιδύλαται ζωικώτητα. Καί τότε κτ' άνάγκην ζημιώνονται τό συμφέρονται μας. Ένα τέπο πιδχών δέν λείπει, άν λάβωμεν έν όρι τήν στάσιν πολλών άναετρών δημοσίων έκπληξών προς αυτήν.

ζ) Οι όχέσας δικαίωμα προαγωγής διά την

δύτην κατηγορίαν από τούς δημοδιδασκαλους να τήχουν από τώρα της προαγωγής των, και να μη περιμένουν να ποστροψ διατα. Δέν είναι δικαίωσι οι μάν μασηκαπιδουόμαιοι μετά την συμπλήρωσιν διακρινωσάσις να προδύνται άμέσως, οι δέ λοιποί και μετά την συμπλήρωσιν είκοσι και τριάντα έτών διακρίσεως να μη ταχύνουν προαγωγής, έν φ μετά δύο έτη θα έχουν τό δικαίωμα, όσοι θα συμπληρώσουν την προαφρίαν, την όριζώμενη από τού Μέροσ.

η) Να γίνωσι αι άπαιτούμεναι ποστρογαί σχολείων, και να δοθ ή άνόλογον ποστρογαί προς τόν άριθμόν τών μαθητών. Δέν μπορεί να γίν ή άπαιτούμενη ίργασία και να δοθόν οι ποστροδοκώμενοι καρποι εις την έκπαιδευσιν, δάν δάν γίνω κανονικός ό άριθμός τών μαθητών.

θ) Να γίνω φροντίς περί κταλλάξων σχολικών κτιρίων, προκισμέναι με αλληλ και σχολικών κήπων άνόλογον προς τόν άριθμόν τών μαθητών.

ι) Να μη δίδεται από της Όμοσπονδίας κερμια όποστροφίσις προς δημοδιδασκαλους, οι όποιοι ληρονοϋν τας άποχρεώσας των προς τόν κλάδον. ια) Ό μισθός τών διακρινών να άδύηθ ή και να άποχρεωθόν να ποστρομένον δλην την ψήφραν εις τό σχολείον.

ιβ) Να δώθ ή ύψιστερος κλητήρ εις τούς Έκπερωτηάς τών όμω-σάσιων.

Έν Μουλιών, τή 10 Μαρτίου 1927.

Ό Πρόδρος **Χρ. Παπαδουής**, Ό Άντικρό-δρος **Εδύρ. Αναστάσης**, Ό Γεν. Γραμματέυς **Παρ. Γ. Ζαργός**. Τά Μέλη: **Θερ. Βαλέης, Αγάθ. Εθνολόγος, Εύστρατ. Τρανοσεύλη, Ελευθέρας Κτιστοσεύλλου, Γεώργιος Αιγυής, Αδαμάντιος Σαραφείρ.**

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Δημοσιοδόντας κατωτέρω την άπόφασιν του δημοσικού σχολείου Καστορίας άποδοϋμεν προς τόν έν Θεσσαλονίκη Σύλλογον τών Καστοριών έν "Αγ. Μάρκος" να συγκατηήται και τού Σύλλογου τών δημοδιδασκαλων Καστορίας και της διδακλικής Όμοσπονδίας διά τό άνδύαφρον, τό όποιον διακινεί ούτος όπάρ τών μικρών μαθητών της ύψιστερας του κτηρίδος.

Πρόδρις γ

Έν Καστορίη όσημρον την δεκάτην πέμτην (15ην) Φεβρουαριου του έτους 1927 ήμραν της έβδομης Τρίτην και όραν 5 μ.μ. τό ποσροσκώον τό δημοσικό σχολείο άρρήτων συνέλθη έν τή Γραφείω αυτού από την προεδρίαν τού άιουθενού κ. Γ. Κουσίλλου, κατόπι προκλήσεως τούτου άφείρισται τό έξή :

1) Να άκωρήσ ης θερμάς του άοχαριστίας προς τόν έν Θεσσαλονίκη Σύλλογον τών άκνωταχών Καστοριών έν "Αγιος Μάρκος" όσως εισηρησθή να χρηρηγή όσαρ και κατά τό τρέχον σχολικό έτος εις όσαρ άναετρίσεως τούς μαθητές του σχολείου τούτον να άντακαίονται αύτοις βιβλία όσον και την δι' όλόκληρον τό έτος άκτωτούμενην γραμητήν βλην, διακινήσας δι' αυτό τό όλον δραχμάς πέντα χιλιάδας παντακοσάς (αριθ. 5500).

2) Να παρακλήσ τόν Σύλλογον, όσως έν τή διακρινώση αυτού φιλομοσφία και στορηκή μάρμη, ήν άπαδείξτω μέχρι τούδε προς την μαθησων νοσάσιν της γενεας του έξκολουθήσ η και εις τό μέλλον την ατήν πάντοτε άνθρωποσικην και άκολλητικην του όραπιν, άρχόμενος από τό μίγιστον άρωγής και εις τό έπιμύθορον ίργον του διδασκοντος ποσροσικώ.

3) Να άκοσιώη άνάγραφον της ποσροδους προς τόν Σύλλογον έν "Αγιος Μάρκος" προς τόν διδακτικόν Σύνακρον Καστορίας και προς την διδακτικώην Όμοσπονδίαν.

Έγένετο, άπαρσισθή και διακρίτη αθημερόν. Ό άιουθενός **Γ. Κουσίλλου** Μ. Παιπαμική **Μ. Παπαμική** **Γ. Τζώσης**

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Μία άποχαριστεσθήσις έγκύλιος τού Έκπερωτηαί κ. Σκευδιέρη

Ό Έκπερωτηάς κ. Γ. Σκευδιέρης μεταθεταίς έν τής Περιφερεσας Ζαγοριου εις την τών Ίωαννίνων άεστέαται την κώταθ άποχαριστεσθήσιον έγκύλιον :

«Πρός τού; Διδασκαλους Ζαγοριου άμφοτέρων τών φύλων.

«Η κοινοκοιηθησά μοι της Υψηροσας άπόφρασ, καθ' ήν καλωδμαι όπως χρησιμοποηθ ή εις έσέραν έκπαιδευτικην περιφερίαν, την τών Ίωαννίνων, με άποκακώμεναι έντός όλλου έν τό μέσο ύμών. Καίτοι ό χρόνος της άνασθα ύψηροσας μου ή το σχετικώ βραχύ, άπέρη έν τούτοις λίαν άκαρκής, όπως χαρήθ εις την μεσιήν άλλως τό σχετικής προδιόθεσεως ψυχην μου την άληθή προς

τούς συναργάτας μου έκτίμησι και την άνυπόκρινον προς την περιφερίαν Ζαγοριου άγάπην μου.

«Η καθ' όλου ύψηροσική παιδαρχία, ή ελικρινής και φιλότιμος προσαθήσις, ή άεία έκπαινου ποσροθυμία προς παρακολούθησιν τών άρχών, αίτινας άνυψώνουν συνεχώς τούς κατ' έξοχον λαϊκούς; έργάτας και μαθησοϋν τό σύγχρονον δημοσικώ σχολείο μας ίκανόν όπως άναποκαρηθ ή εις τας πολλάκις ύποχρεώσας του και δημοιορησθή λαμπρότερον τό μέλλον, έξυληρησθή ούδασοσικώτερον τό παρόν και προαγθή έξ αύτών τών ποσρομάτων άδθαντικώτερον παντός άλλου την διεκούςαν τούτο έκιστήμη, ή έλλοσ και ή άναπτυχθεοσα έν ύμιν εθνεγής άμιλλα, άγουσι, όπως έκφράσο διακρινόμενος την προς ύμιας εαφροσικείαν μου, άλλα και την εθνωμοσότην μου διά την πολύτιμον συνδρομήν σας προς έπιτυχίαν του βαρυτάτου και πολυστίδου έργου μου.

«Η ύστέτη παραγωγή μου είναι να συναχίσατε τό έργον, τών άκαρχόντων θεμελίω του όπολου έπεδιώχθη παντί τρώφ και όση ήμει δύναμις ή άνυψώσις και διεύρυνσις, όσως να προβάλλουν έκ το ύψους των όριζωντας εύρύτεροι, άπότεροι, μαγалоπορεσικέροι, συνεχίσατε, βέβαιον ότι και τό μαγευτικόν, τό ιστορικόν, τό ποσροβόλον Ζαγοριον ούτω έκαιώς έκποροσκαίτα και τό κατά δύναμιν λαμπρότερον του έθνος ήμών τό μέλλον άπεργάζασθε.

«Εκ τούτουσιν αλοθιμάτων άγόμενος άποχαριστά πάντας ύμιας, πάντας τούς άνηκτούς μου μαθητάς σας και τό φιλοποροδον τών Σχολείων σας ποριβάλλον, μεθ' όδ έν τή έκτελέσει του καθήκοντος έκαιωνώηται.

Ό Έκπερωτηάς, **Γ. Σκευδιέρης.**

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ-ΚΡΗΤΗΣ

Πρόδρις δι

Καλωθίται τό μέλη του διδακτικώ συλλόγου Γόρτυνος Κρήτης εις Γενικήν Συνέλευσιν έν Αγίους Δέκα και έν τή άντι δημοσικώ σχολείω κατά την 10 Απριλιου 1927 και όραν 10 κ. μ. Θέμαται ίον έκλογή άντιπροσώπου διά την ποσρογή Γενικήν Συνέλευσιν της άδύκρης Όμοσπονδίας, συζητήσις άπεί της Έμρηροσας άιουθεσας ούτης.

2ον έγκριστά άπολογοισμό προαδόντος έτους. "Ανοι Δίκα τή 22-5-1927

(Έκ το Γραφείου του Σύλλογου)

ΚΑΙ ΠΑΛΗ Η ΕΝΩΣΗ

Έν Καζιός τή 8η Μαρτίου 1927.

Πρός τούς εριτοδοθίμιους όλλους Πωγωνίους **Αγαπητοί συνδύαροι,**

«Η έννοσις τριτοδοθίμιων μες ζηται τας συνδρομώσας. Παρακαλοϋμαι θερμάς ένα έκαστον συνδύαρον μη άκκληρωσάνται τας προς τούτην άποχρωσικώτητα; να στίση προς τούτο "Άλλας όφαιτα, να άπικραφ ή αύθ; έξ άρχης. Η έννοσις στορησούσα οικονομικής τας άπιδις της και δικαίως εις τά έγγραφήται μέλη άνω δάν αναμροσώθησιν κλήρωσ προς τό χραχόθ προγράμμα άδρισκατή γραμητήν ούτω άνάλαθ τό τμήμα Πωγωνίου θ άντιπροσωπεύται να πληρωθ εις τό τυκογραφείον "Φοιτ ή" τού κ. Παν. Τσιρογιάννη όρχ. παντακοσάς. Οι ποριτοστέροι ύμών δέν έκπληρωσιν, ός έν τούτου ή έννοσις δικαίως φωνάξαι και ήμιας δικαίως όσς καλωθμαι έν όμότατι τής άλληλεργής να καταδύλλαται τας συνδρομώσας.

2; έξής: διά τό 1925-1926 :

Συνδρομή ένώσεως	Αρχ. 60
Έγαστροϋ	> 80
Έγαστροϋ	> 90
Αποζημιωσις άντιπροσώπου	> 10
ός άρτοθ έν άδελφικώφ	> 15
Έν 50φ Αρχ.	120
Συνδρομαί 1926-27 :	
Έγαστροϋ	Αρχ. 80
Ένώσεως	> 25
Αντιπροσώπου	> 15
Έν 50φ Αρχ.	70

Τας συνδρομώσας σας όλοι άναετρίσεως άδιδάξαι στόν κ. Παν. Τσιρογιάννη ποστρογράφον - Πλαξόγλοσ - Ίωάννινα, όσως και θά δώθ λογαριασμόν στήν "Ένωσιν" και όσοι άχρι τούδε άπληρωσιν να μες γράφουν να κωνοσίωμαι τό βιβλίο μας και όσοι θά πληρώσουν να μες γνωρίζουν τούτο. Κρίνομαι άδύλογον όσως τας ήμείμας τού Πόδοα όρισται έν συνέλευσει κταλλάξων να μες άντιπροσωπεύη στήν "Ένωσιν" έμυθ όριστικώσ κα-

ραιτούμενου, διὰ λόγου, οἱ ἄλλοι ἐκείνοι ἐν τῇ συνελθεῖσι. Ἐάν διαγὰρ κρίνομεν ἔσσαν συνελθεῖσας τὸ ἀδελφικὸν καὶ χρόνον τὴν ταύτην τῆς δικαιοσύνης.

Μετὰ συναδελφικῶν χειρισμῶν
ὁ ἀνεκπερασμένος σὺς
Σωκ. Νικόπουλος

Σμ. «Διδ. Θήματος». — Ἄς ἔχουν, ἐν ἀκαρίᾳ, ἐν ὄψει ὁ ἀποβληθεὶς τὴν ἀνα «Εὐνοῖαν», διὰ τὴν Ὀμοσπονδίαν στηρίζεται μόνον ἐπὶ τῶν κεραιρακτικῶν Συλλόγων, ἀγνοοῦσα πᾶσαν ἀλλήν διδασκαλικὴν ὀργάνωσιν.

ΕΡΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΔΡΑΜΑΣ

Ἐλθόμεν καὶ δημοσιόδομεν εὐχαριστίας τὴν κἀτὰ ἐκείνην περὶ γενικῆς συγκεντρώσεως γυναικῶν καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τοῦ δημοτ. σχολείου Μεναρῶ-Τοιρλίκ, τῆς περιφέρειας Δράμας, εἰς τὴν ὅποιαν, χρεῖν ἐπὶ τὸν ἐνδομοισμὸν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Καλλιγῆ ἔχει σηματοδοτῆ μετὰ ἐξίστημιον καὶ ἀξιοπρίμου Ἐκπαιδευτικῆς κίνησις.

Τὴν 2αν Ἰανουαρίου 1927, ἡμέραν Κυριακὴν, κατόπιν προηγουμένης κλήσεως ἡμῶν συνηθῶν ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ διδασκῆτος ἀκάντας σφεδρὸν ὁ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου μας ἐπὶ συζήτησιν ἀπὸ κοινῶν ἐπὶ διαφόρων σχολικῶν ζητημάτων διὰ τὴν ἐν γένει προαγωγὴν τοῦ σχολείου, καὶ περὶ τὴν 2αν μ.μ. ἤρξατο ἡ συνέλευσις. Ἀπὸ ἐξ ἀνεπέταξαν τὸν σκοπὸν τῆς συγκεντρώσεως, εἰσηγήθησαν καὶ ἀνεπέταξαν συμφώνως καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὰ συμπέροματα ἐκ τῶν διαφόρων διδασκαλικῶν παιδαγωγικῶν συνεδρίων τὰς κἀτὰ ἀποφθεῖς.

1) Τὸ παλῶν Δημοτικὸν Σχολεῖον καὶ τὸ νέο.

• Ποῖαν ἐπίδοσιν εἶχε τὸ παλῶν Δημοτ. Σχολεῖον; — Φαλτήρι, δεκάτη. Ποῖον σκοπὸν; — τὸ πολὺ προπαρασκευαζὴν διὰ τὸ γυμνάσιον κ.τ.λ. Τρόπος διδασκαλίας: — συμπαγιασμός, ἀπολυταρχικὸς διδασκαλίας, ομαδικὴ ποινὰ. Ἀγωγή; — βία, ἐπιβολὴ, περιορισμοί, ἀποκρίνωσις μαθητῶν, σχολαστικισμὸς καὶ αὐτεῖσμα πολιτικῆς διδασκαλίας. Νέο λαϊκὸν σχολεῖον. Σκοπός; — αὐτοεῖσμα, ἀνάπτυξις σωματικῆ καὶ πνευματικῆς, ἰκανὸς βιοπαλαιστικῆς, καλὸς πολιτικῆς. Μέσα; — παιδαγωγικὰ μέθοδοι διδασκαλίας, πρακτικοποίησις, γυμναστικὴ συγκαταμῆται καὶ οὐ φήματα, ἀσπαρμῆ, αὐτεργαία μαθητῶν, ἐκπαῖτα καὶ καθοδηγητικὴ διδασκαλία, καλαισθητικὰ, δεξιότητες, εὐχαριστίας καὶ γυμναστικῆς. Ἀγωγή; — εἰσευνητικὸς αἰσθητικῆς, ἀγάπῃ πρὸς τοὺς ἄλλους, ἀνθρωπισμὸς, δημοτικὴ συνεργασία, διδασκαλίας καὶ μαθητῆς οἱ μεγαλύτεροι ἤλιοι, δικαιοσύνη καὶ καθῆκον, εὐθῆς, ἀκρασιότης. Σέβας; — εἰς ἀγάπῃ καὶ οὐχὶ ἐκ βίας καὶ ἐπιβληθέντων. Ποινὰ; — ἤλικαι καὶ θεραπευτικαὶ κ.τ.λ.

2) Τὸ ἔργον, ὁ χαρακτῆρ καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ διδασκῆτος.

3) Ἡ ἀγωγή τῶν παιδῶν. Σχολεῖον, κοινωνία, διδασκαλίας, οἰκογένεια.

4) Μαθητικὴ κοινωνία. Σκοπός; — μέρημα, ὀργάνωσις, εἰς τὸν σχολεῖον, προικισμὸς τοῦ σχολείου, μουσικῶν, σχολικῶς κήπος, ἀγάπῃ πρὸς τὰ φρεῖ.

5) Σχολικαὶ ἐπιτροπαί. (σκοπὸς τῶν Σχολικῶν ἐπιτροπῶν, συγχρότως αὐτῶν εἰς μίαν τοιαύτην, συνδρομὰ μαθητῶν.

6) Περὶ φοιτητικῆς μαθητῶν. Ἀνεπτυξίς τοῦ περὶ ὀμοσπονδιτικῆς φοιτητικῆς ἐν τῷ Δημοτικῷ Σχολεῖῳ Ν.Δ. τοῦ ἀπὸ 5 Μαῖου 1926.

7) Περὶ νυκτερινῆς σχολῆς.

Πάντων τῶν ἀνωτέρω θεμάτων ἡ εἰσηγήσις ἐγένετο προφορικῶς ὑπὸ ἡμῶν μετὰ τὴν πλῆρη συνάντην προπαρασκευαζὴν καταληπτικῆς ἀφάσεως καὶ μετὰ ἀμφοτεροκαταστάσεως παραδείγματα, καὶ ἀφελόμενα νὰ ἐμολογήσωμεν ὅτι μετὰ ἠθροστικῆς εὐλαθείας καὶ ἀκρίτου παρηκολούθησιν τῆς τῆς ἡμετέρας μετὰ τὴν ἔκτασιν καὶ ἰκανοποίησιν διὰ τῆς νέας τάξεως ἀποφθεῖ τῆς σχολικῆς ἐξελίξεως. Εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς εἰσηγήσεως ἐκείνου τῶν ἀνωτέρω θεμάτων ἐγένετο διαλογικὴ συζήτησις καὶ ἐξεφασθῆσαν ὑπὸ πολλῶν γυναικῶν λογικὰ συμβιβάζεσθαι μετὰ τὴν πραγματικότητά καὶ στηρίζουσι τὰ ἀνεπιθύμητα μέτρα προαγωγῆς τοῦ σχολείου (συνεργασία σχολεῖου καὶ οἰκογενείας, τακτικὴ ἀποστροφὴ τοῦ σχολείου ὑπὸ τῶν γονέων, ἀποστήριξις καὶ ἀνθροπικὴ μαθητικῆς συνεργασίας, ἀποστήριξις σχολικῶν ἔργων, σχολικὸν κήπος, προικισμὸς σχολεῖου μετὰ ὄργανα καὶ ἐπιπλά, τακτικὴ φοιτητικῆς, νυκτερινῆς σχολῆς κ.τ.λ.) ἐλέγχουσι δὲ ἀπαρασπῆται καὶ ἀκραιφνεῖς. Ἐν τούτων θεωροῦμεν ὁκλήριον ὅτι ἀνεπείρασται τὰς εἰρηχαρα-

κτηριστικῆς ἐν τῇ συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἀποφθεῖν τοῦ α' καὶ β' ἡμέρας:

Ὁ κ. Κεφαλιδῆς (Πρόεδρος Κοινότητος) προκείμενος περὶ τιμωρίων μηδενῶν ἐξέφρασε τὴν γνώμην τὴν δὴν κρίνει ὅτι ἀποσοκρατικῆς ἐνταλῆς τὸ ἔλλοι καὶ αὐτοματικῶν ποινῶν ἀπὸ τοῦ σχολείου, ὁ κ. Καρδάλας πρὸς Ἐλευθεριαδῆς (Γραμ. Κοινῆς καὶ Συνομοῦ) ἐσημείωσεν ὅτι αἱ μεταρρυθμιστικαὶ αὐτῆς τάξεως τοῦ σχολείου εἶναι ἄριστοι παιδαγωγικῆς καὶ ἀπολυταρχικῆς, ἀλλ' ἐν ὄψει ἡ κοινωνία καὶ ἡ οἰκογένεια δὴν βρῆται παραλλήλως καὶ ὁμοιοτρόπως μετὰ τὴν ἀγωγήν ἐν τῷ σχολεῖῳ, τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι «τρεπὲς σὺν τῷ πρῶτῳ», καὶ οἱ μαθηταὶ μέσῳ μὲν σὺν σχολεῖῳ εἶναι μαθηταὶ τοῦ νέου σχολείου, ἔξω δὲ ὅπως φαίνονται πολλὰς κατὰ τὸν δρόμον. Ἐν τῇ συζήτησιν τοῦ θεματοῦ Θήματος ὁ κ. Ἀνέστης Παπαδόπουλος εἶπεν ὅτι ζήτημα ἀποικτικῶν συστημάτων τῆς ἀκαδημασίας καὶ ἐξεφασθῆ ἴαν ἰσορροπιώσεως ὅτι, τὸ σύστημα τῆς κοινωνικῆς ἀκαδημασίας ἦτο τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς καλῆς ἡθροστικῆς προόδου τοῦ σχολείου (ἐξῆρτον ῥητικῶς τὴν γνῶμην τοῦ Μητροπολίτου Δράμας Ἀλαρινοῦ), ὅτι μετὰ τὸ παρὸν σύστημα οἱ διδασκαλὶ καὶ τὸ ἔργον τῶν μένου ἀπρόσιτοι καὶ ἀνελέγκτικοι εἰς τοὺς ἀνδιαφερόμενος γονεῖς τῶν μαθητῶν, καὶ οὐ αὐτὸ γίνονται ἐπιθεωρηταὶ καὶ αὐτοὶ αὐτοὶ καὶ τὰ προγράμματα τῆς ἴκπρωσις, εἶναι ἀνόχηρα νὰ ἐλλείψωσι καὶ νὰ καθίστανται τὸν διδασκαλῶν εὐπρόσθετον νὰ παρουσιάζω εὐτος ἀποτέλεσμα. Πάντα δὲ ἐξίστηνται διὰ τὸν τόπον. Εἰς ταῦτα ψυχραίματι καὶ ἐξηγητικῶς ἀνεπιθύμητος ἀνθρώπων τὰς τοιαύτας κατὰ τὸ Πολιτικῶν συστημάτων τῆς ἀκαδημασίας πλάσας, ἀλλὰ καὶ ὁ κ. Χ. Ἐλευθεριαδῆς ἀναπαντῶν καὶ ἀποκροῦσιν εὐλόγητος τὰς τοιαύτας σφεδρῆ ἀντιλήψεις τοῦ κορίου τούτου, ἀπεφάνθη ὅτι μετὰ τὸ σύστημα τῆς κοινωνικῆς ἀκαδημασίας ὁ διδασκαλὸς δὴν ἴσεται εἰς τὸ θεῶς τῶν καὶ γιόρμνος ὄργανον τοῦ πρῶτον τοιαύτων ἀκαδημασίαν τὴν ἀποικτικὴν ἰσορροπιώσιν καὶ τὸ συμπέρον καταντῶν ἴσεται μέχρι τοῦ σημείου τῆς ἐξηγητικῆς εἰς βάρους τοῦ σχολείου, ἀνθ' ἧς τὴν Πολιτικῆς ἀκαδημασίας τοῦ σχολείου καὶ ἡ προαγωγὴ τοῦ εἶναι ἐπιπλά καὶ ὁμοιοτρόπως, καὶ ὁ διδασκαλὸς ἀνεκπερασμένος, ἀμφοτέρωθεν καὶ ἀποσπῆται εἰς τὸ ἔργον τοῦ, ἀρκεῖ νὰ εἶναι διδασκαλὸς μετὰ μέρους καὶ χαρακτῆρα. Ἀκρασιότης ὅμως πᾶσιν καὶ ἡ συνεργασία τῆς οἰκογενείας καὶ κοινωνίας καὶ τὸ σχολεῖον πρὸς εἰσφῶσιν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ἐξεφθεῖται κατὰ μάγα μέρος ἐπὶ τῷ διδασκαλῶν καὶ κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρομα; ἔστω ἀμφοτεροκαταστάσεως τοῦ ἀκαδημασίαν οἰκοδομητικῶς εἶναι ὁ διδασκαλὸς, ἡ δὲ πολιτικὴ ἀποικτικὴ τὴν σφεδρῆ αὐτῶν. Καὶ τὸ οἰκοδομητικὸν τοῦτο, τότε εἶ εἶναι γὰρ, ὅταν πρὸ παντὸς ἔχη ἑαυτὴν γὰρ. Ὁ διδασκαλὸς εἶναι τὸ πᾶν. Ὁ διδασκαλὸς κρίνει νὰ εἶναι μετὰ ἠθροπικῶν κεραιρατικῶν καὶ ἀντοχῆν ἀκλόνητον ὅτι; τὰ κατὰ ἐκείνην κἀτὰ τὰ ὅποια καὶ ἀφαιρῆται νὰ στηρίζωσιν ἐπὶ ἀποφθεῖ σφεδρῶν, ὅταν δὴ τὸν διδασκαλῶν εἶναι ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ κοινωνία.

Ἐξεφθεῖσεν ἐν τῇ τῆς εὐχαριστίας εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ τὸ Κοινότητι Συνομοῦτον ὅταν ἐν σφματι κεραιρατικῆ καὶ εἰς τὴν ὀμοσπονδιαν, διὰ τὴν πρόθετον συγκέντρωσιν καὶ τὸ ἀνδιαφερόμενον ὅταν ἐξείχθη καὶ ἐξηγηθῆσαν ὅτι τοιαύται συγκεντρώσεις; ὅτι γίνουσι εἰς τὸ εἶρηχαρακτῆρ τοῦ θεῶς, ἦτοι ἡ συντομία τοιαύτη κατὰ τὰς ἑσφῆς τοῦ Πόρου. Ἀλλὰ ἀποσοκοτικῆς ἐξελίξεως γνῶμην, νὰ γίνουσι αὐτῆς συγχρότως, εἰ δυνατόν μὴ μνηστικῶς καὶ οὐχὶ εἰς μόνον τοῦ θεῶς. Ἀκολούθως ἀνεκοινώσαμεν ὅτι ἐκτός τῶν συγκεντρώσεων τούτων, ὅτι γίνουσι καὶ ἰσχυρῶς διαλέξεις μετὰ ἀνεπείρασται ἡμέρας, ἔσσαν ὑπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ σχολείου ὅταν καὶ ὑπὸ τοῦ φιλεκαδημασίαν ὄμοιον ὅπως ὅτι καὶ μὴ παραμείνῃ ἀδιαφάνιστον κανὴν ἀνδιαφερόμενον ζήτημα προαγωγῆς τοῦ σχολείου καὶ τῶν κατοίκων ἐν γένει τοῦ χωρίου πᾶσης φύσεως καὶ πᾶσης ἀποφθεῖ, καὶ ὑπὸ τὸ πρῶτον τῶν ἀρῶτων ἀνεπείρασται διελύθη ἡ συνέλευσις.

Ὁ ἀιουθῆτης τοῦ σχολείου
Γεώργ. Ζερζελιδῆς

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΣΟΥΚΑΛΑ Πρατῖνον 36 (Παγκράτι)

Ἀναλαμβάνει τὴν διακονίαν πᾶσης διδασκαλίας. Συναξίαν, Μ. Ταμίος, νοσηλαίαν, ἐπιμῆταν, ὀμοσπονδιαν, ταμίον Προνοίας, ἀνεπείρασται κατὰ διαβιβάζεσθαι, ἐκδοσιν ἀνιγγραφοῦ ἀναλυθέντων ἐγγράφων κ.τ.λ.

Ἐπίσης καὶ τὴν ἀποστολὴν παντὸς διδίου μετὰ τὰς τῆς τοῦ ἀκότου καὶ μετὰ 1000 μόνον διὰ συσκαλῆν καὶ ταχυδρομικῶν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Σύλλογον Χανίων. — Ζὰς ἀπελθῶν φύλλον ἔστω. Κυβερνητικῶς, κεραιρῶν προαγωγῆς ἀνεπείρασται περιφερειᾶς σὺς. Γραφικῆς μὴ ποταῖ ἀλλὰ προαγωγῆς ἀνεπείρασται, διὰ τὴν ἀνεγῆσθαι. Θ. Καλογιῶν, Κέραιρος. — Καταστάσις ἴκ. Σπαστικῶν ἀνεπείρασται 28-8 Ἐπιθεωρητῆ πρὸς συμπλήρωσιν. Φύλλον ἀπελθῶν ἀναλυτικῶς ἔστω. Παπαστοῦλον. — Σύλλογον Σάμου. — Καταστάσις ἀνεπείρασται Πειλοκῶν ἀνεπείρασται 29-8 Ἐπιθεωρητῆ πρὸς συμπλήρωσιν. Ὅμοιος ἀνεπείρασται σχετικῶς Β. Τοσρῆ.

Ἄ Διδακτικῶν, Γιδά. — Ἄν ὄνομα μετὰ σχετικῆς εἰσφῆσεως, ὅτι μὴ ἔστω συμπληρωμένην τριετὴ ὑπηρεσίαν. Αἰτήσις ἀνεπείρασται Ἐπιθεωρητῆ.

Μιν. Ἀλεξανδρῶν, Ἄγ. Ἰωάννην Μυλοποτάμου. — Πιστώσις ἐξηγητικῶν. Ἀγαμῆνται. Σύλλογον Σουφλίου. — Τροποποιητικὸν Νόμον περὶ μετακτικῆς δὴν καθίσταται δυνατόν ἐπὶ τοῦ παρόντος, συμφώνως πρὸς δικαιοσύνην ὀμοσπονδιαν.

Σύλλογον Μαντινείας. — Δικαιοποικτικῶν ἀνεπείρασται κ. Ε. Καστρανῆ ἀνεπείρασται 24-2-27 Ἐπιθεωρητῆ πρὸς συμπλήρωσιν.

Σύλλογον Ἰωαννίνων. — Ἐνταλμα ἐπὶ ὀνοματι ἀνεπείρασται Σοβλῆ-Νέινο κ. Ι. Παπακωνσταντῖνος ἀπελθῶν 20-15-26 ταμίον ἰωαννίνων (ἀρ. 920), ἀρ. 292.60) — Ὅμοιος ὅταν ἀρ. 19287 καὶ διὰ ἀρ. 860 ἐπὶ ὀνοματι ὄμοιον Κουτούσι κ. Π. Βάντιου ἀπελθῶν 4-8-27 Ταμίον Φιλιατῶν.

Σύλλογον Λαγκαδῶν. — Ἐνταλμα ἐπὶ ὀνοματι ἀνεπείρασται Κασοῦδας κ. Γ. Σκαρῶν ὅταν ἀρ. 19218 καὶ διὰ ἀρ. 848.60 ἀπελθῶν, ἀπελθῶν πρὸς τὰς Ταμίον Λαγκαδῶν.

Σύλλογον Φλορίνης. — Ἐξελίξεως ἀνεπείρασται ἀρ. 495.60 ἐπὶ ὀνοματι ἀνεπείρασται κ. Γ. Καρῶν. — Ἐνταλμα ἐπὶ ὀνοματι ἀνεπείρασται κ. Ἀθηνῶν Στρατιῶν ὅταν ἀρ. 4749 καὶ διὰ ἀρ. 800 ἀπελθῶν Ταμίον 16-6-26. — Ὅμοιος ἀπελθῶν ἴαν χρονολογῶν Ἐνταλμα ὅταν ἀρ. 5748 καὶ διὰ ἀρ. 850 ἐπὶ ὀνοματι ἀνεπείρασται κ. Α. Τσακῆ.

Σύλλογον Κεφαλληνίας. — Ἐνταλμα ἐπὶ ὀνοματι ἀνεπείρασται κ. Γερ. Γαλιῶν ὅταν ἀρ. 11036 καὶ διὰ ἀρ. 133.20 ἀπελθῶν Ταμίον 20-1-27.

Σύλλογον Ἰερισσοῦ. — Ταμίος διατεχῆ καὶ ἐκ δαυτέρου. — Ἐνταλμα ἐπὶ ὀνοματι ἀνεπείρασται κ. Ἡλ. Φάσσα ὅταν ἀρ. 462 καὶ διὰ ἀρ. 1024.40 ἀπελθῶν Ταμίον Κοζῆν; 16-12-26.

Ἐπὶ Παινασοῦτον. — Τοσρῆς. — Ζαγορίων. — Ἐπὶ ὄνομα δὴν εἶσθε μέλλου τοῦ Συλλόγου σὺς καὶ τῆς Ὀμοσπονδιᾶς, πᾶς ἔστω τὴν εἰσφῆσιν νὰ ἀνεγῆσθαι ἐπὶ τῶν ὀμοσπονδιαν σὺς;

Γιδά. Τσακῆ. — Καταστάσις Κεραιρῶν. — Ἀνεγῆσθαι ἐκδοτῆς Ἐπιθεωρητῆς σχετικῆν αἰτήσιον περὶ ἀρῆσθαι τοῦ ἀμφοτεροῦ.

Γρ. Ἀρμόπουλον Μαυρίου. — Ἰερίσις. — Περὶ ὄνομα τῆς ἀρῶν δὴν ἀνεπείρασται Ἀρχιτεκτονικῶν σχετικῶν. Ἐπιθεωρητῆς μετὰ.

Κ. Παπαδοῦδου. — Ἄγ. Ἀλεξῶν. Ἀλεξῶν. — Ἐνταλμα ὅταν ἀρ. 280 ἀρ. 20 χιλ. ἐξελίξεως, ἀποσπῆται πρὸς τὰς.

Β. Κοσμάν Γορβιτῶν. — Ἰωαννίνων. — Τὴν 80 9-26 ἐξελίξεως καὶ ἀπελθῶν εἰς ταμίον ὄνομα ἀνεπείρασται ἐπὶ ὀνοματι σὺς, ἐπὶ ἀρ. 1824 καὶ διὰ ποσὸν ἀρ. 578 καὶ ἔσσαν ὅταν ἀρ. 1826 καὶ ποσὸν 205 ἀρ.

Σύλλογον Θεσσαλονίκης. — Ἀποφθεῖσι περὶ ἀνεγῆσθαι προπαρασκευαζὴν ἀνεπείρασται ὄνομα Ζατῆν καὶ ὄνομα Ἰερισσοῦ ἐξελίξεως καὶ ἀπελθῶν 27-2-27.

Σύλλογον Κασοῦδας. — 27-2-27 ἀπελθῶν ἀποφθεῖσι περὶ ἀνεγῆσθαι προπαρασκευαζὴν ἀνεπείρασται ἔσσαν. Μαρμαράν.

Σύλλογον Σερβῶν. — Ἐνταλμα ἐπὶ ὀνοματι ἀνεπείρασται Ν. Χρήστου ὅταν ἀρ. 8822 καὶ διὰ ἀρ. 210 ἀπελθῶν ταμίον 15-2-27.

Σύλλογον Ἀλεξανδρουπόλεως. — Ἀποφθεῖσι περὶ ἀνεγῆσθαι προπαρασκευαζὴν ἀνεπείρασται κ. Σαφ. Κεραιρῶν ἐξελίξεως, ἀποσπῆται πρὸς τὰς.

Σύλλογον Ὀμοσπονδιᾶς. — Συναξίαν κ. Βλασκόπουλος νὰ ἐκδοτῆ ἡμῶν εἰσηπν εἰς τὴν ἴκπρωσιν περὶ ἀνεγῆσθαι τῆς σχετικῆς ἀποφθεῖσι τοῦ ἴκπρωσιν, ἀνεπείρασται καὶ πιστοποιητικῶν περὶ ἀνεπείρασται τῆς συζήτου τοῦ κατὰ τὸν χρόνον ἐκείνου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Παιδικὴ Ζωὴ. Ἀνεκπερασται περιοδικῶν, ἐκδομένων ἐν Ἡρακλεῖο-Κρήτης ὑπὸ τοῦ ἐκείνου Ἀνακτοῦ «Ὁ Κοραΐ».

Πρόγραμμα τοῦ περιοδικοῦ τούτου εἶναι νὰ ἀνεγῆσθαι μίαν ἀνεπείρασται πνευματικῆν ἀνεπείρασται μεταξὺ τῶν μαθητῶν, ἔνα κύκλον περὶ δὴν, καὶ ὅτι ἀνεπείρασται τὴν μίσησιν καὶ τὸ πᾶσι, τοῦ ταμίον καὶ τὸ διδασκαλῶν συγχρότως, τὸ ὄμοιον, ἀνεπείρασται νὰ παρακαλῶν, τὸν ἀνεπείρασται ὅτι ἀνεπείρασται τὸ ἔργον τοῦ διδασκαλῶν.